

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ἐννάτος

Συνδρομή ἑτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ 1 ἰανουαρίου ἐκαστοῦ ἔτους καὶ εἶνε ἑτήσια.—Γραφεῖον τῆς Διοικήσεως: Ὀδὸς Σταδίου, 6.

17 Φεβρουαρίου 1880

Σφραγὶς τῆς

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ἐν ἔτει 1824.

Ἡ φιλανθρωπικὴ ἐταιρία, εἰς ἣν ἀνῆκεν ἡ σφραγὶς τῆς ὁποίας ὁ τύπος ἄνωθι παρετέθη, ἐ-
συστήθη μὲν ἐν Ναυπλίῳ κατὰ μῆνα Αὐγούστου
τοῦ 1824, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν, ἕνεκα τῆς ἐν ἐ-
κείνῃ τῇ πόλει συρροῆς πολλῶν δυστυχῶν προσ-
φύγων ἐκ διαφόρων τῆς Τουρκίας μερῶν, ἐνέ-
σκηψεν ἡ τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ ἐπιδημία, ἐξ
ἧς μεγίστη ἐπῆλθεν εἰς τοὺς κατοίκους φθορά,
ἐξαιρέτως εἰς τοὺς ἀπόρους οἵτινες, πάσης βο-
θείας στερημένοι, ἀπέθνησκον εἰς τὰς ὁδοὺς, κα-
ταλείποντες, ἐν χρεῖα καὶ ἐν ὀρφανία, συζύ-
γους καὶ τέκνα ἄνευ τινὸς προστασίας καὶ περι-
θάλψεως.—Παρετάθη δὲ ἡ ὑπαρξίς της μέχρι
τοῦ 1828.

Διττὸς ἦτο ὁ τῆς συστάσεώς της σκοπός· α')
ἡ περίθαλψις πτωχῶν ἀσθενῶν, χηρῶν καὶ ὀρ-
φανῶν· καὶ β') ἡ ἀνατροφή καὶ ἐκπαίδευσις παι-
δίων ὀρφανῶν καὶ ἀπόρων. Ἐταῖροι ἦσαν δεκτοί,
ἄνευ διακρίσεως γένους ἢ καταστάσεως· συνει-
σέφερον δὲ οὗτοι χρήματα ἢ πράγματα, ἢ καὶ
προσωπικὴν ὑπηρεσίαν, πρὸς εὐόδωσιν τοῦ φι-
λανθρώπου τούτου ἔργου.

Ἡ διοίκησις τῶν τῆς Ἐταιρίας, κατὰ τὴν
διοργανισμὸν αὐτῆς, ἦτο διαπεπιστευμένη εἰς
ἐπταμελὴ ἐπιτροπὴν, ἐδρεύουσαν πάντοτε ἐνθα
καὶ ἡ κεντρικὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου συ-
νέδραμον προθύμως οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι ὁμογενεῖς,
ὧν οἱ πλείους μὲν διὰ χρημάτων (ἐν οἷς «διε-
κρίνοντο οἱ Αἰγαιοπελαγῖται καὶ μάλιστα οἱ
Ἀχῖοι, οἱ ὁποῖοι ἐδείξαν διαφερόντως τὴν προθυ-

μίαν τῶν εἰς αὐτὸ τὸ κοινὸν καλὸν, ὧς ποτε
«ἐλάμπρυναν μὲ τοιαῦτα πολλὰ τὴν ἀναξίως
δυστυχῆσαν πατρίδα τῶν».—Βλ. ἀριθ. 103
τοῦ «Φίλου τοῦ νόμου» ἐφημερίδος ἐν Ἰδρᾷ
τότε ἐκδιδομένης)· ὀλίγοι δὲ τινες διὰ βιβλίων
καὶ πινάκων τῆς Ἀλληλοδιδασκατικῆς. Μεταξὺ
τῶν χρηματικῶς συνεισνεγκόντων καταλέγεται
καὶ ὁ Ἐ. Βλακίερος, καταβαλὼν, ὡς ἀπὸ μέρους
τῆς Ἀγγλοφιλελληνικῆς Ἐταιρίας, δισχίλια
γρόσια.

Ἄμα τῇ συστάσει αὐτῆς ἡ Ἐπιτροπὴ ἡσχο-
λήθη εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ πρώτου τῶν σκο-
πῶν της· τουτέστι συνέστησε νοσοκομεῖον, ἐν ᾧ
ἔτυχον τῆς προσήκουσας μὲν νοσηλείας καὶ πε-
ριθάλψεως πάνπολλοι ἀσθενεῖς ἐξ ἀμφοτέρων
τῶν φύλων, ἐλέους δὲ πολλὰι δυστυχεῖς οἰκο-
γένειαι ἐντὸς τε καὶ ἐκτὸς τοῦ Ναυπλίου, ἀπὸ
τοῦ Αὐγούστου μηνὸς 1824 μέχρι τῶν μέσων
τοῦ Φεβρουαρίου 1826 ὅτε, ἀναδεξαμένης τῆς
κεντρικῆς Διοικήσεως τὴν δημοσίᾳ δαπάνην συν-
τήρησιν τοῦ νοσοκομείου, αὕτη (ἡ ἐπιτροπὴ) ἔ-
στρεψεν ὅλην αὐτῆς τὴν προσοχὴν εἰς τὴν ἐκ-
πλήρωσιν τοῦ δευτέρου σκοποῦ της, δηλαδὴ
εἰς τὴν σύστασιν σχολείου τῆς Ἀλληλοδιδασκα-
τικῆς μεθόδου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἰσῆχθησαν ἀμέ-
σως ἐν πρώτοις ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν μαθητάς·
τούτων δὲ ὁ ἀριθμὸς ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν προ-
έβαιεν αὐξανόμενος.

Διόκησαν τὰ τῆς ἐταιρίας, κατὰ χρονολογι-
κὴν τάξιν, ὡς Πρόεδροι μὲν, οἱ Νικόλαος Γερα-
κάρης, Γεώργιος Γλαράκης, ὁ Παλαιὸν Πατρῶν
Γερμανὸς καὶ ὁ Σπυρίδων Καλογερόπουλος· ὡς
μέλη δὲ, οἱ Νικόλαος Καλλέργης, Α. Δεσύλλας,
Θ. Νέγρης, Ἰω. Θεοτόκης, Ἰω. Βλάχης, Α.
Γουζέλης, Ἐδουάρδος Μάσσων, Ἀντώνιος Τζού-
νης, Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος, Διονύσιος Ὁρφανὸς,
Γεώργιος Γεννάδιος, Γεώργιος Ψύλλας, Γρηγόριος
Σουτζός, Κωνσταντῖνος Ἀξιώτης, Χριστόδουλος
Ματακίδης, Ἀλέξιος Λουκόπουλος, Θεόκλητος
Φαρμακίδης καὶ Ν. Πονηρόπουλος. Γραμματεὺς
διετέλεσεν ὧν, ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐπιτρο-
πῆς μέχρι τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1826, ὁ Νι-
κόλαος Φλογαΐτης, τὸν ὁποῖον παραιτηθέντα
διεδέξατο ὁ Δημήτριος Νικολαΐδης, καὶ τοῦτον,
τελευταῖος, ὁ Β. Κουρουσόπουλος.

Ταῦτας τῆς ἐταιρίας ἦν ὁ Κωνσταντῖνος Δε-
ληγιάννης Ἡπειρώτης καὶ Ἀποθηκάριοι, οἱ

Γεώργιος Σπυρίδωνος και Κωνσταντίνος Λήμιος (διότι, κατά τὸν Διοργανισμόν, ἡ ἑταιρία εἶχε και ταμίαν και ἀποθηκαρίους).

Τῶν ἑως ὧδε συνοπτικῶς ἐκτεθέντων αἱ λεπτομέρειαι κεῖνται ἐν ταῖς τότε ἐκδιδομέναις ἐφημερίσιν—ὧν ὁ χαρακτηρ ἦτο ἐπίσημος—τῇ μὲν ἐν Ὑδρᾷ, ὑπὸ τ' ὄνομα ὁ Φίλος τοῦ νόμου ἐφημερίς τῆς Διοικήσεως και τῆς ρήσου Ὑδρας (ἀριθ. 47, 54, 103 και 250 τῶν ἐτῶν 1824 1825 και 1826), τῇ δὲ ἐν Ναυπλίῳ, ὑπὸ τ' ὄνομα Γενικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἑλλάδος (ἀριθ. 56, 68, 72, 92 και 97 τοῦ 1826, και ἀριθ. 73, και 76 τοῦ 1827). Πρὸς δὲ ταύταις και ἐν τῇ τῶν Ἀθηνῶν, τῇ ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Γ. Ψύλλα ἐκδιδομένῃ (ἀριθ. 5, 11, 13, 14, 16 τοῦ 1824). Ἀναγνώτῳ δ' ὁ βουλόμενος και τὴν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Φιλανθρωπικῆς ταύτης Ἑταιρίας, Κύριον Σ. Καλογερόπουλον, ἀξιόλογον ἐπιστολὴν τοῦ ἀοιδίμου Α. Κοραῆ 20 Φεβρουαρίου 1827, τὴν και ἐν τῇ Γενικῇ Ἐφημερίδι τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1827 και ἐν τῷ πρώτῳ Ἀπανθίσματι ἐπιστολῶν τοῦ Κοραῆ ὑπὸ Ι. Ῥώτα σελ. 53—56, δημοσιευθεῖσαν.

Τῇ 2 Φεβρουαρίου 1880

Α. Ζ. ΜΑΜΟΥΚΑΣ.

ΚΙΝΕΖΟΥ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΕΝ ΚΙΝΑΙ

Μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου
Συνήχη και τέλος. ἰδί σελ. 83.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Οἱ κίνδυνοι τῶν συσκευῶν τοῦ πλοίαρχου Βούτων.

Μετά τρεῖς ὥρας τὸ πρῶτον λυκαυγὲς ἐφάνη ἀμυδρὸν εἰς τὸν ὀρίζοντα· ἐντὸς ὀλίγου ἐξημέρωσε, και ἡ θάλασσα παρέστη ὁρατὴ καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἐκτασιν.

Ἡ βάρις δὲν ἐφαίνετο πλέον. Εἶχε ταχέως ἀπομακρυνθῇ τῶν σκαφάνδρων, οἵτινες δὲν ἠδύναντο βεβαίως νὰ διαγωνισθῶσι πρὸς αὐτὴν κατὰ τὴν ταχύτητα, και ὅ' ἀπεῖχε πιθανῶς αὐτῶν κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην πλέον τῶν τριῶν λευγῶν.

Καὶ τοι ὅμως οὐδεὶς ὑπῆρχε πλέον ἐξ αὐτῆς κίνδυνος, ἡ θέσις τῶν φυγάδων ἦτο πάντοτε σοβαρά.

Ἡ θάλασσα ἦτο παντελῶς ἔρημος, οὐδὲν δὲ πλοῖον οὐδ' ἀλιευτικὴ καὶ λέμβος ἐφαίνετο κύκλῳ. Οὕτε πρὸς δυσμὰς οὕτε πρὸς βορρᾶν ὑπεφαίνετο γῆ· οὐδὲν σημεῖον ἐμαρτύρει ὅτι ὑπῆρχε που πλησίον ἀκτῆτις οἰαδὴποτε, και ἄγνωστον ὅπως ἦτο, ἀν' ἡ θάλασσα ἐφ' ἧς ἐπλεον τὴν στιγμὴν ἐκείνην οἱ τέσσαρες σκάφανδροι ἦτο ἡ τοῦ κόλπου τοῦ Πέ-Τσέ-Λι ἡ τῆς Κιτρίνης θαλάσσης.

Ἐν τούτοις ἀσθενὲς τις αὐρὰ ἐπέτρεχεν ἐπὶ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος, και ἀπαραίτητον ἦτο νὰ μὴ μείνῃ ἀχρηστος. Ἡ διεύθυνσις ἦν ἠκολούθησεν ἡ βάρις ἐδείκνυσεν, ὅτι ἡ ξηρὰ ἤθελε φανῇ τάχιον ἢ βράδιον πρὸς δυσμὰς και

ὅτι ὅπως δὴποτε ἐκεῖ ἔπρεπε ν' ἀναζητηθῇ.

Ἀπεφασίσθη λοιπὸν ν' ἀναπετάσῃ και πάλιν οἱ φυγάδες τὰ ἱστία τῶν, ἀλλὰ νὰ φάωσιν ὅμως πρὸ τούτου, διότι μετὰ δεκάωρον και τοιοῦτον πλοῦν οἱ στόμαχοί τῶν ἦσαν δικαίως ἀπαιτητικοί.

— Ἀς προγευματίσωμεν, εἶπεν ὁ Κραίγ.

— Γιερά! προσέθηκεν ὁ Φράϋ.

Ὁ Κιν-Φό κατένευσεν, ὁ δὲ Σούν ἐκροτάλισεν ἐμφαντικῶς τὰς σιαγόνας του.

Ἡνοίχθη ἐπομένως ὁ ἀδιάβροχος σάκκος, και ὁ Φράϋ ἐξήγαγεν ἐξ αὐτοῦ διάφορα τρόφιμα καλλίστης ποιότητος, σκευὴν τινὰ ἐπιτραπέζια, και πᾶν τὸ ἀναγκαῖον εἰς κατὰπαισιν τῆς πείνης και δίψης. Ἐκ τῶν ἑκατὸν ὧσων, ἅτινα ἀποτελοῦσι συνήθως τὸ κινεζικὸν γεῦμα, ἔλειπον βεβαίως τὰ ἐνενήκοντα ὀκτώ, ἀλλὰ τὸ ἀναγκαῖον ὑπῆρχε, και δὲν ἦτο στιγμὴ νὰ φανῶσι δύσκολοι οἱ δαιτυμόνες.

Προγευματίσαν λοιπὸν και μετὰ μεγάλης ὀρέξεως.

Ὁ σάκκος περιεῖχε τρόφιμα διὰ δύο ἡμέρας, ἐντὸς δὲ δύο ἡμερῶν ἡ θὰ ἦσαν εἰς τὴν ξηρὰν, ἡ θὰ ἦσαν μακρὰν αὐτῆς διὰ πάντοτε.

— Ἐλπίζομεν ὅμως, εἶπεν ὁ Κραίγ.

— Διατὶ ἐλπίζετε; ἠρώτησεν ὁ Κιν-Φό μετὰ τινος εἰρωνείας.

— Διότι ἡ τύχη μᾶς ἐπανερχεται, ἀπήντησεν ὁ Φράϋ.

— Νομίζετε;

— Βεβαίως, ὑπέλαθεν ὁ Κραίγ. Ὁ μέγιστος κίνδυνος ἦτο τὸ πλοῖον, και τὸν διεφύγαμεν.

— Οὐδέποτε, κύριε, προσέθηκεν ὁ Φράϋ, οὐδέποτε, ἀφ' οὗτο ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἡμεθα σωματοφύλακές σας, εἰσθε ἀσφαλέστερος παρὰ τόρα.

— Ὅλοι οἱ Τάϊ-Πιγγ τοῦ κόσμου . . . εἶπεν ὁ Κραίγ.

— Δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ σᾶς προσβάλλουν . . . εἶπεν ὁ Φράϋ.

— Καὶ πλέετε θαυμάσια . . . προσέθηκεν ὁ Κραίγ.

— Δι' ἄνθρωπον, ὅστις ζυγίζει διακοσίας χιλιάδας τάλληρα! συνεπλήρωσεν ὁ Φράϋ.

Ὁ Κιν-Φό δὲν κατώρθωσε νὰ καταστείλῃ ἐν τοῦ μειδιάμα.

— Ἄν πλέω, κύριέ μου, ἀπήντησε, τὸ χρεωστῶ εἰς σᾶς. Χωρὶς τὴν βοήθειάν σας θὰ ἤμην τόρα ὅπου εἶνε ὁ δυστυχὴς πλοίαρχος Γίν.

— Καὶ ἡμεῖς τὸ ἴδιον! ἀπήντησαν οἱ Φράϋ-Κραίγ.

— Κ' ἐγὼ τέλος ποῦ θὰ ἤμουν! ἀνεφώνησεν ὁ Σούν, καταπίνων μετὰ μεγάλης δυσκολίας κολοισαῖον ἄρτου τεμάχιον.

— Ἀδιάφορον! ὑπέλαθεν ὁ Κιν-Φό, ἡξεύρω τί σᾶς ὀφείλω.

— Δὲν μᾶς ὀφείλετε τίποτε, ἀπήντησεν ὁ

Φράϋ, ἀφοῦ εἴσθε πελάτης τῆς Ἑκατοντούτιδος . . .

— Κ' ἐλπίζομεν, ὅτι και αὐτὴ . . .

— Δὲν θὰ σᾶς ὀφείλῃ ἐπίσης τίποτε.

— Ὡς ἐμὴλίσωμεν και πάλιν περὶ τούτου, παρετήρησεν ὁ Κιν-Φό, ὅταν κατορθώσωμεν νὰ πάρωμεν ὀπίσω ἐκεῖνο τὸ κατηραμένον γράμμα.

Ὁ Κραίγ και ὁ Φράϋ προσεῖδον ἀλλήλους, ἀνεπαίσθητον δὲ μειδίαμα διέστειλε τὰ χεῖλη τῶν. Ἡ αὐτὴ βεβαίως ἰδέα ἐπῆλθεν εἰς ἀμφότερους.

— Σούν; εἶπεν ὁ Κιν-Φό.

— Προστάξατε!

— Τὸ τσάι;

— Ἴδού! ἀπήντησεν ὁ Φράϋ.

Καὶ εἰκότως ἀπήντησεν ὁ Φράϋ, διότι ὁ Σούν βεβαίως ἤθελε παρατηρήσει ὅτι τῷ ἦτο ἀδύνατον νὰ παρασκευάσῃ τέϊον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν κυμάτων.

Ἀλλὰ τοιαῦται δυσκολίαι δὲν ἦσαν δυσκολίαι διὰ τοὺς δύο πράκτορας.

Ἐξήγαγε λοιπὸν ὁ Φράϋ ἐκ τοῦ σάκκου μικρόν τι μηχανήμα, ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῶν συσκευῶν Βούτων, και χρησιμεῦον ἐν νυκτὶ μὲν ἀντὶ φανοῦ, ἐν ψύχει δὲ ἀντὶ ἐστίας, και ἀντὶ πυραύνου ὁσάκις θέλῃ τις νὰ παρασκευάσῃ θερμόν τι ποτόν.

Οὐδὲν δὲ τῇ ἀληθείᾳ ἀπλούστερον τοῦ μηχανήματος ἐκεῖνου. Εἶνε ἀπλοῦς σωλὴν, πέντε ἢ ἑξ δακτύλων τὸ μήκος, συνδεόμενος πρὸς δοχεῖον μετάλλινον, δύο ἔχων στρόφιγγας, ἓνα πρὸς τὰ ἄνω και ἄλλον πρὸς τὰ κάτω, και ἐμπνευγμένος ἐντὸς τεμαχίου φελλοῦ, ὡς τὰ θερμόμετρα τῶν λουτρῶν.

Ὁ Φράϋ ἔθηκε τὸ μηχανήμα αὐτὸ ἐπὶ τῆς λείας ἐπιφανείας τῶν κυμάτων, και ἠνοίξε διὰ τῆς μιᾶς μὲν χειρὸς τὴν ἄνω στρόφιγγα διὰ τῆς ἄλλης δὲ τὴν κάτω, προσηρμοσμένην εἰς τὸ ὑποβρύχιον δοχεῖον.

Πάραυτα ὥραία φλόξ ἀνέθορεν ἐκ τοῦ ἄκρου, μεταδίδουσα ἱκανὴν θερμότητα.

— Ἴδού ἡ φωτιά μου! εἶπεν ὁ Φράϋ.

Ὁ Σούν δὲν ἐπίστευε τοὺς ὀφθαλμούς του.

— Ἀνάπτεις φωτιὰν μὲ τὸ νερόν! ἀνεφώνησεν.

— Μὲ τὸ νερόν και μὲ τιτανίαν φωσφορῶχον! ἀπήντησεν ὁ Κραίγ.

Ἐνθ' τὸ ὑδρογόνον ἔκαιεν ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ σωλῆνος, ὁ Κραίγ ἐκράτει ὑπεράνω του προχόδα πλήρη γλυκεροῦ ὕδατος, ὅπερ εἶχεν ἀντλήσει ἀπὸ μικροῦ βυτίου κεκλεισμένου ἐντὸς τοῦ σάκκου του.

Μετά τινος στιγμᾶς τὸ ὑγρὸν ἐκόχλασε, και ὁ Κραίγ ἔχυσεν αὐτὸ ἐντὸς τεῖοδόχης, περιεχομένης ἐξάρετον τέϊον. Ἐπὶ δὲ τὸ θερμόν των ποτόν ὁ Κιν-Φό και ὁ Σούν κατὰ τὸν ἀμερικανικὸν τρόπον, χωρὶς οὐδόλως νὰ διαμαρτυρηθῶσιν.

Ἀναπαυθέντες οὕτω και ἀναλαβόντες δυνάμεις, ὁ Κιν-Φό και οἱ ἑταῖροί του ἀνεπέτασαν πάλιν τὰ μικρά των ἱστία και ἐπανελάβον τὸν πρὸς δυσμὰς πλοῦν αὐτῶν, ὃν τοσοῦτον εὐχαρίστως εἶχε διακόψει ἡ πρωϊνὴ των ἐστίασις.

Ὁ ἄνεμος διετηρήθη ἐπὶ δώδεκα ἐτι ὥρας, και οἱ σκάφανδροι οὐριοδρόμησαν ἐξαίρετα, μόλις ἔχοντες ἀνάγκην νὰ διατηρῶσι τὴν εὐθεῖαν δι' ἐλαφρᾶς τινος κινήσεως τῆς κώπης των, και παρασσόμενοι ἐνίοτε ὑπὸ θαλασσίων τινῶν ζώων, ἅτινα ἐφόβιζον μὲν τὸν δυστυχῆ Σούν, ἀλλ' οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ ἀβλαβεῖς δελφῖνες.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐν τούτοις ἔπρσεν ὁ ἄνεμος ἐντελῶς, και μόλις που ἰδιότροπός τις και παροδικὴ πνοὴ ἐπλήρου ἐπὶ στιγμὴν τὰ τριγωνικὰ των φυγάδων ἱστία.

— Ἡ θέσις μας. . . εἶπεν ὁ Κραίγ.

— Γίνεται σοβαρά! συνεπλήρωσεν ὁ Φράϋ.

Πάντες ἐσταμάτησαν ἐπὶ στιγμὴν, κατεβίβασαν τοὺς ἱστίους, και ἀναλαβόντες τὴν κάθετον αὐτῶν θέσιν ἐθεώρησαν κύκλῳ τὸν ὀρίζοντα.

Ἡ θάλασσα ἦτο πάντοτε ἔρημος, οὐδὲν δὲ ἱστίον οὐδὲ ἀτμοκινήτου καπνὸς διέστιζε τὰ βᾶθη τοῦ ὀρίζοντος.

— Μὲ τὰ κωπιά! ἐφώνησεν ὁ Κιν-Φό.

Τὸ φώνημα τοῦτο ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς ἀναχωρήσεως, και οἱ σκάφανδροι ἀνέλαβον πάλιν, ὅτε μὲν πρηνεῖς, ὅτε δὲ ὑπτίαι, τὴν πρὸς δυσμὰς ὁδόν.

Ἐβαινον ὅμως λίαν βραδέως, διότι ἡ κωπηλασία ἐκούραζε τοὺς ἀσυνειθίστους βραχίονας τῶν ναυτοπορούντων, οἵτινες ἄλλως ἠναγκάζοντο πολλάκις νὰ σταματῶσιν, ὅπως ἀναμῶνσι τὸν ὑστεροῦντα και οἰκώζοντα Σούν.

Ἐπετίμα μὲν αὐτὸν και τὸν ἠπειλεῖ ὁ κύριός του· ἀλλ' ἐκεῖνος ἔμεινε ἀδιάφορος πρὸς τὰς ἀπειλὰς και τὰς ἐπιτιμῆσεις, διότι ὁ πλόκαμός του οὐδένα διέτρεχε κίνδυνον, ἡσφαλισμένος ὑπὸ τὴν ἐλαστικὴν του κορδύλην.

Περὶ τὴν δευτέραν ὥραν ἐφάνησαν σπάνιά τινα πτηνά· ἀλλ' ἦσαν λάροι, οἵτινες ἀνάγονται συνήθως εἰς τὸ ἀναπεπταμένον πέλαγος· και ἡ ἐμφάνισις των ἐπομένως οὐδαμῶς ἐμαρτύρει, ὅτι ἡ ξηρὰ ἦτο ἐγγύς. Οὐχ ἦττον ἐθεωρήθησαν ὡς καλὸς οἰωνός.

Τὴν τετάρτην ὥραν ὁ εὐαίριμος ὁμίλος ἔστη και πάλιν, ἀλλὰ λίαν κεκμηκός. Ἄνεμος ἱκανῶς ἰσχυρὸς εἶχεν ἐγερθῇ, ἀλλ' ἔπνευε δυστυχῶς ἐκ μεσημβρίας. Ἦτο δὲ τοῦτο λίαν δυσάρεστον, διότι οὕτε νὰ πλαγιάσῃ πρὸς τὸν ἄνεμον ἠδύναντο οἱ σκάφανδροι, στερούμενοι σκάφους, οὕτε νὰ παραδοθῶσιν εἰς αὐτὸν ἦτο φρόνιμον, ἵνα παρασυρθῶσιν οὕτω πρὸς βορρᾶν.

Ὁ σταθμὸς ὑπῆρχε μακρός, ἐδάπανθη δὲ οὐ μόνον εἰς ἀνάπαυσιν ἀλλὰ και εἰς γεῦμα, ὅπερ δὲν ἐγένετο τοσοῦτο φαῖδρον ὅσον τὸ πρόγευμα.

«Η νύξ ἔμελλε νὰ ἐπέλθῃ μετὰ τινὰς ὥρας» ὁ ἀνεμὸς ἤρπανε. Τί τὸ πρακτέον;

«Ὁ Κιν-Φό, στηριζόμενος ἐπὶ τῆς κώπης του, συνωφρυνόμενος καὶ ἀγανακτῶν μᾶλλον ἢ ἀνησυχῶν ἐπὶ τῇ διαρκείᾳ ἐκείνῃ τῆς τύχης καταδρομῇ, οὐδὲν ἔλεγεν. Ὁ Σούν ἐγόγγυζεν ἀδιακόπως καὶ ἐπταινίζετο ἤδη, ὡς ἄνθρωπος ὑπὸ κορύζης ἀπειλούμενος.

«Ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ συνησθάνοντο, ὅτι νοερῶς ἠρωτῶντο ὑπὸ τῶν συνοδοιπόρων των, καὶ ἠγνόουν τί νὰ ἀπαντήσωσι.

Τέλος πάντων τύχη τις αἰσία παρέσχεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀπάντησιν.

Μικρὸν πρὸ τῆς πέμπτης ὥρας ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ, ἐκτεινάντες συγχρόνως τὴν χεῖρα πρὸς μεσημβρίαν, ἐφώνησαν.

— Ἰστίον!

Ἀληθῶς δὲ εἰς ἀπόστασιν τριῶν μιλίων ἐφαίνετο ὑπερπλέον σκάφος πλησίον, ὅπερ πιθανώτατα, ἂν ἠκολούθει τὴν αὐτὴν πάντοτε διευθύνσιν, ἔμελλεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ διαβῇ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ μέρους, ὅπου εἶχε σταθῇ ὁ Κιν-Φό καὶ οἱ σύντροφοί του.

Ἐπρεπε λοιπὸν ἀδιστακτικῶς νὰ κόψωσι τὸν δρόμον τοῦ πλοίου, κατευθυνόμενοι καθέπως εἰς συνάντησίν του, καὶ οἱ σκάφανδροι ἐτράπησαν ἐκεῖσε μετὰ νέων δυνάμεων, αἰσθανόμενοι ὅτι εἶχον εἰς χεῖρας αὐτῶν τὴν σωτηρίαν των, καὶ ὅτι κρισιμώτατον ἦτο νὰ μὴ τὴν ἀφήσωσι νὰ φύγῃ.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἀνέμου δὲν ἐπέτρεπε πλέον νὰ ἀναπετασθῶσι τὰ μικρὰ ἰστία· ἀλλ' ἤρχουν αἱ κῶπαι, καὶ ἡ ἀπόστασις ἄλλως δὲν ἦτο μεγάλη.

Τὸ σκάφος ἐμεγαθύνετο ὅλον ἐν ὑπὸ τὸν αὐξανόντα ἀνεμὸν. Ἦτο δὲ πλοῖαριον ἀλιευτικόν, καὶ ἡ ἐμφάνισίς του ἐμαρτύρει, ὅτι ἡ παραλία δὲν ἀπέχετο μακρὰν, διότι οἱ Κινέζοι ἀλιεῖς σπανίως τολμῶσι ν' ἀναχωθῶσι εἰς τὸ πέλαγος.

— Ἐμπρός! θάρρος! ἐφώνησαν οἱ Φράϋ-Κραίγ, κοπηλατοῦντες μετὰ ζέσεως.

Ἀλλ' ἦτο περιττὴ πᾶσά των παρόρμησις. Ὁ Κιν-Φό, ἐξηπλωμένος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἔπλεεν ὡς σκάφος δρομικόν, ὁ δὲ Σούν ὑπερέβαινεν ἀληθῶς ἐαυτὸν καὶ προέτρεχε τῶν ἄλλων, ἐκ φόβου μὴ ἀπολειφθῇ ὀπίσω.

Ἡμισυ περίπου μίλιον ὑπελείπετο, ὅπως προσεγγίσωσι εἰς τὸν δρόμον τῆς λέμβου. Ἀλλως δὲ ἦτο ἡμέρα ἔτι, καὶ οἱ σκάφανδροι θὰ ἐφαίνοντο ὀψωσθήποτε εἰς τοὺς ἀλιεῖς, ἢ τοῦλάχιστον θὰ καθίσταντο ἀκουστοί. Ἀλλ' ἄρα γε δὲν θὰ ἐτρόμαζον οἱ ἀλιεῖς πρὸς τὴν θέαν τῶν παρὰ δόξων ἐκείνων θαλασσίων τεράτων, καὶ δὲν θὰ ἐτρέποντο εἰς φυγὴν; Τὸ πρᾶγμα ἦτο ἐνδεχόμενον καὶ σοβαρόν.

Ὅπως δὴποτε ἦτο ἀνάγκη ἀπαραίτητος σπουδῆς, καὶ οἱ βραχιόνες ἐτείνοντο, αἱ κῶπαι ἔ-

πληττον ταχεῖαι τὰ ἀλλεπάλληλα κύματα, ἢ ἀπόστασις ἡλαττοῦτο ὅλον ἐν, ὅτε ὁ Σούν, προπορευόμενος πάντοτε, ἔβαλεν αἰφνης τρόμου κραυγὴν.

— Σκυλόψαρον! Σκυλόψαρον!

Καὶ ὁ ταλαίπωρος Σούν εἶχε δίκαιον αὐτὴν τὴν φορὰν.

Εἰς ἀπόστασιν εἴκοσι περίπου βημάτων ὑπερεῖχον τοῦ ὕδατος τὰ δύο πτερύγια ζώου ἀδελφάγου, ἰδιαζόντος εἰς τὰς θαλάσσας ἐκείνας, ὅπερ δικαίως ἀποκαλεῖται Τιγροειδὴς καρχαρίας.

— Μὲ τὰ μαχαίρια! ἐφώνησαν ὁ Φράϋ καὶ ὁ Κραίγ.

Καὶ ἦσαν ἀληθῶς τὰ μόνα ὄπλα—ἀνεπαρκῆ πιθανῶς!—ἅτινα ἠδύναντο νὰ διαθέσωσιν.

Ὁ Σούν, ἐννοεῖται, εἶχε σταματήσει εὐθὺς καὶ ἀνέκαμπτε μετὰ πάσης ταχύτητος.

Ὁ καρχαρίας εἶχεν ἴδει τοὺς σκαφάνδρους καὶ κατηυθύνετο πρὸς αὐτοὺς. Ἐπὶ τινὰς δὲ στιγμὰς τὸ κολοσσιαῖον αὐτοῦ σῶμα, φέρον πρᾶσινὰς ῥαβδώσεις καὶ κηλίδας, ἐφάνη διὰ τῶν διαφανῶν κυμάτων. Ἦτο τέρας ἀληθές, δεκαοκτὼ περίπου ποδῶν ἔχον μῆκος!

Κατ' ἀρχὰς ὤρμησε πρὸς τὸν Κιν-Φό, καὶ ἐπεστράφη κατὰ τὸ ἡμισυ ὅπως τὸν ἀρπάσῃ. Ἀλλ' ἐκεῖνος διετήρησε πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἀταραξίαν, καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ὤρμα κατ' αὐτοῦ ὁ καρχαρίας, ἐστήριξεν ἐπὶ τὴν ῥάχιν του τὴν κώπην αὐτοῦ καὶ ἰσχυρῶς ὠθήσας ἀπεμακρύνθη ταχύς.

Ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ προσήγγισαν πάραυτα, ἔτοιμοι εἰς προσβολὴν καὶ εἰς ἀμυναν.

Ὁ καρχαρίας ἐβυθίσθη τότε πρὸς στιγμὴν καὶ ἀνεφάνη πάλιν ἀνοικτὸν ἔχων τὸ στόμα του, ὅπερ ὠμοῖαζε πρὸς φοβεράν ψαλίδαν, ὠπλισμένην διὰ τετραπλῆς ὀδόντων σειρᾶς. Ὁ Κιν-Φό ἠθέλησε νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν πρώτην ἐπιτυχίαν του κίνησιν, ἀλλ' ἡ κώπη του συνήντησε τοὺς ὀδόντας τοῦ ζώου, ὅπερ τὴν ἐκοψε διὰ μιᾶς.

Ὁ καρχαρίας ἡμιπλαγιάσας ὤρμησεν ἀμέσως κατὰ τῆς βορᾶς του, ἀλλὰ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐκείνην στιγμὴν πίδακες αἵματος ἀνεπήδησαν καὶ ἡ θάλασσα πέριξ ἐβάφη πορφυρᾷ.

Ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ εἶχον πλήξει κατ' ἐπανάληψιν τὸ ζῶον, αἱ δὲ μακραί των ἀμερικανικαὶ μαχαίραι εἶχον κατορθώσει νὰ διαπεράσωσι τὸ τραχὺ δέρμα τοῦ τέρατος.

Ἦνοιξε τότε ἐκεῖνο τὸ εὐρύ του στόμα καὶ ἐπανέκλεισεν αὐτὸ μετὰ πατάγου φοβεροῦ, ἐνῶ ἡ οὐρά του, δέρουσα τὰ κύματα, ἐπέσεν ἐπὶ τοῦ Φράϋ, καὶ προσβαλοῦσα αὐτὸν κατὰ τὴν πλευρὰν τὸν ἔρριψε δέκα πόδας μακρὰν.

— Φράϋ! ἐφώνησεν ὁ Κραίγ μετὰ προφανοῦς ὀδύνης.

— Οὐρρά! ἀπήντησεν ὁ Φράϋ, ἐπανερχόμενος εἰς προσβολὴν, διότι, χάρις εἰς τὸν ἐλαστι-

κόν του θώρακα, δὲν εἶχε πληγωθῇ ἐκ τοῦ φοβεροῦ ἐκείνου κτυποῦ.

Ὁ καρχαρίας προσεβλήθη τότε πάλιν μετ' ἀληθοῦς λύσσης. Ἐστρέφετο καὶ περιεδινεῖτο, ὁ δὲ Κιν-Φό κατάρθωσε νὰ ἐμπήξῃ εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ τὸ συντετριμμένον ἄκρον τῆς κώπης του, καί, κινδυνεύων νὰ κοπῇ εἰς δύο, προσεπάθει νὰ τὸν κρατῇ ἀκίνητον, ἐνῶ ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ ἠγωνίζοντο νὰ ἐμπήξωσι τὰς μαχαίρας των εἰς τὴν καρδίαν του.

Φαίνεται δὲ ὅτι οἱ δύο πράκτορες τὸ κατάρθωσαν ἐπὶ τέλους, διότι τὸ τέρας μετὰ τελευταῖον σφαδασμὸν ἐβυθίσθη ἐν μέσῳ λίμνης αἱματηρᾶς.

— Οὐρρά! Οὐρρά! Οὐρρά! ἐφώνησαν ἐν στόματι ὁ Φράϋ καὶ ὁ Κραίγ, πᾶλλοντες τὰς μαχαίρας των.

— Εὐχαριστῶ! εἶπεν ἀπλῶς ὁ Κιν-Φό.

— Τίποτε! ἀπήντησεν ὁ Κραίγ. Αὐτὸ δὲ ἔλειπε, νὰ μᾶς φάγῃ ἓνα ψάρι διακοσίας χιλιάδας τάλληρα!

— Ὅχι ἄλλο! προσέθηκεν ὁ Φράϋ.

Ὁ δὲ Σούν ποῦ ἦτο; Προπορεύετο καὶ πάλιν, καὶ μόλις ἀπέχετο τριακοσίας ὀργυίας τῆς λέμβου. Εἶχε φύγει ὁ δειλὸς κοπηλατῶν, ἀλλ' ἡ σπουδὴ του ἐκείνη ὀλίγον ἔλειψε ν' ἀποβῇ εἰς αὐτὸν ὀλεθρία.

Οἱ ἀλιεῖς τὸν εἶδον ἀληθῶς· ἀλλὰ μὴ δυνάμενοι νὰ φαντασθῶσι, ὅτι ὑπὸ τὸ παράδοξον ἐκεῖνο ἐξωτερικὸν φώκης ἐκρύπτετο πλάσμα ἀνθρώπινον, ἠτοιμάσθησαν νὰ τὸν ἀλιεύσωσι, ὡς εἰ προέκειτο περὶ δελφίνος ἢ φώκης. Οὕτω δὲ ἅμα ὡς ἐπλησίασε τὸ ὑποτιθέμενον ζῶον, μακρὸν σχοινίον φέρον ἀρπάγην εἰς τὸ ἄκρον, ἐρρίφθη ἀπὸ τῆς λέμβου.

Ἡ ἀρπάγη εὗρε τὸν Σούν ἄνωθεν τῆς ζώνης τοῦ ἐνδύματός του, καὶ ὀλισθήσας ἐσχίσεν αὐτὸ ἀπὸ τῆς ῥάχους μέχρι τοῦ τραχήλου.

Ὁ Σούν, μὴ ἔχων πλέον ἄλλο ὑποστήριγμα ἢ τὸν ἄερα, ὃν περιεῖχε τὸ διπλοῦν περιβλήμα τῆς περισκελίδος του, ἀνετράπη, καὶ βυθισθεὶς κατὰ κεφαλῆς ἐντὸς τοῦ ὕδατος, ἔμεινε μετέωρος τοὺς πόδας.

Ὁ Κιν-Φό, ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ κατέφθασαν τότε ταχεῖς, καὶ φρονίμως ποιοῦντες, προσηγόρευσαν τοὺς ἀλιεῖς κινεζιστί.

Ἐτρόμαξαν μὲν ἐκεῖνοι, ἐννοεῖται, ἀκούοντες φώκας ὀμιλοῦσας, ἀλλ' ἀνεγνώρισαν τέλος ὅτι οἱ ὀμιλοῦντες ἦσαν ἄνθρωποι ὡς αὐτοί, καὶ μετὰ τινὰς στιγμὰς οἱ τρεῖς φυγάδες ἦσαν ἐπὶ τῆς λέμβου.

Ὁ Σούν ἀνεσύρθη διὰ κάματος, καὶ εἰς τῶν ἀλιέων ἔδραξεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πλοκάμου του καὶ τὸν ἀνέσυρεν. . .

Ἀλλ' ἡ οὐρά του ἔμεινεν εἰς χεῖρας τοῦ ἀλιέως, καὶ ὁ ταλαίπωρος Σούν ἐβυθίσθη ἐκ νέου. Τότε οἱ ἀλιεῖς περιέβαλον αὐτὸν διὰ σχοινίων,

μόλις δὲ καὶ μετὰ βίας κατάρθωσαν νὰ τὸν ἀνασύρωσιν εἰς τὴν λέμβον.

— Ἦτο λοιπὸν ψεύτικη ἡ οὐρά σου; ἠρώτησεν αὐστηρῶς ὁ Κιν-Φό τὸν Σούν, ἅμα ὡς οὗτος ἀπέβαλε τὸ θαλάσσιον ὕδωρ, ὅπερ εἶχε καταπίει.

— Καὶ ἦτον δυνατὸν ἀλλέως νὰ γείνω ὑπηρέτης σας! ἀπήντησεν ἐκεῖνος τοσοῦτον κομικῶς, ὥστε πάντες ἀνεκάγχασαν.

Οἱ ἀλιεῖς ἐκεῖνοι ἦσαν κάτοικοι τοῦ Φου-Νίγγ. Εἰς ἀπόστασιν δὲ δύο μόλις λευγῶν ἔκειτο ὁ λιμὴν, ὅπου ἀκριβῶς ἐπεθύμει νὰ φθάσῃ ὁ Κιν-Φό.

Τὴν αὐτὴν ἐσπέραν περὶ τὴν ὀγδόην ὥραν ἀπεβιβάζετο ἐν αὐτῇ μετὰ τῶν συντρόφων του, καὶ ἀποδυόμενοι πάντες τὰς συσκευὰς τοῦ πλοῦ ἀρχοῦ Βούτων, ἀνελάμβανον τὴν συνήθη ἀνθρωπίνην μορφήν των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

Ὅπου ὁ Φράϋ καὶ ὁ Κραίγ βλέπουσι λίαν εὐχαρίστως ἀνατέλλουσαν τὴν σελήνην.

— Τώρα εἰς τοῦ Τάϊ-Πίγγ!

Τὰς λέξεις ταύτας πρώτας εἶπεν ὁ Κιν-Φό, ὅτε τὴν ἐπαύριον πρωτὰν, τριακοστὴν Ἰουνίου, ἐξύπνησε μετὰ νύκτα ἀναπαύσεως, δικαίως ὀφειλομένης εἰς τοὺς πολυπαθεῖς ἡμῶν ἥρωας.

— Εἰς τοῦ Τάϊ-Πίγγ! ἀπήντησαν οἱ Φράϋ-Κραίγ, συμβουλευθέντες διὰ τοῦ βλέμματός.

Ἡ ἀφίξις τοῦ Κιν-Φό, τοῦ Φράϋ, τοῦ Κραίγ καὶ τοῦ Σούν, ἐνδεδυμένων τὴν ἀλλόκοτον αὐτῶν ἐνδυμασίαν, ὁ τρόπος καθ' ὃν εἶχον ἀναλάβει αὐτοὺς οἱ ἀλιεῖς, ταῦτα πάντα συνεκίνησαν φυσικῶς τοὺς κατοίκους τοῦ μικροῦ λιμένος τοῦ Φου-Νίγγ, καὶ ἐξήγειραν τὴν περιέργειαν τοῦ κοινοῦ, ὅπερ πολυπληθεῖς συνώδευσε τὴν προτεραιάν τους νεήλυδας εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν των. Ἐκεῖ δὲ, χάρις εἰς τὸ ἐν τῇ ζώνῃ τοῦ Κιν-Φό καὶ ἐν τῇ σάκκῃ των Φράϋ-Κραίγ περιωθῆν ἀργύριον, κατάρθωσαν οὗτοι νὰ προμηθευθῶσι εὐσχημότερα ἐνδύματα.

Ἄν ὁ Κιν-Φό καὶ οἱ σύντροφοί του δὲν περιεκυκλοῦντο ὑπὸ πλήθους πυκνοῦ, ὅτε μετέβαινον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, θὰ παρετήρουν βεβαίως κάποιον τινα τοῦ Οὐρανίου Κράτους, ὅστις παρηκολούθει αὐτοὺς κατὰ βῆμα, καὶ θὰ ἐξεπλήσσοντο μάλιστα, βλέποντες ὅτι καὶ κατεσκόπευσεν αὐτοὺς καθ' ὅλην τὴν νύκτα εἰς τὴν θύραν τοῦ ξενοδοχείου των.

Ἀλλ' οὐδὲν εἶδον, οὐδὲν ὑπώπτευσαν, καὶ οὐδ' ἠπόρησαν καὶ, ὅτε τὴν ἐπιούσαν πρωτὰν προσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ ὑποπτον ἐκεῖνο πρόσωπον, καθ' ἣν στιγμὴν ἐξήρχοντο τοῦ ξενοδοχείου, ἵνα προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του ὡς ὀδηγός.

Ἦτο ἄνθρωπος τριακοντούτης περίπου, καὶ ἐφαίνετο ἐντιμώτατος.

Οὐχ ἦττον ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ συνέλαβον ὑποψίας τινὰς καὶ τὸν ἠρώτησαν·

— Διατί μᾶς προσφέρεσαι ὡς ὁδηγός, καὶ ποῦ θέλεις νὰ μᾶς ὁδηγήσῃς;

Τὸ ἐρώτημα ἦτο φυσικόν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπάντησις ὑπῆρξε φυσικωτάτη.

— Ὑποθέτω, εἶπεν ὁ ὁδηγός, ὅτι θέλετε νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸ Μέγα Τεῖχος, καθὼς ὅλοι οἱ περιηγηταί, ὅσοι ἐρχονται εἰς τὸ Φοῦ-Νίγγ. Γνωρίζω τὸν τόπον καὶ προσφέρω νὰ σᾶς ὁδηγήσω.

— Φίλε μου, εἶπε τότε ὁ Κιν-Φό, παρεμβάς, πρὶν ἀποφασίσω τί θὰ κάμω, θέλω νὰ γνωρίζω, ἂν ὁ τόπος εἶνε ἀσφαλής.

— Ἀσφαλέςτατος, εἶπεν ὁ ὁδηγός.

— Δὲν ἀκούεται εἰς τὰ περίξ ὁ Λάο-Σέν; ἠρώτησεν ὁ Κιν-Φό.

— Ὁ Λάο-Σέν, ὁ Τάϊ-Πίγγ;

— Ναί.

— Ἀκούεται πραγματικῶς, ἀλλὰ πέραν ἀπὸ τὸ Μέγα Τεῖχος. Εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν χώραν δὲν τολμᾷ νὰ πατήσῃ, καὶ δὲν εἶνε κίνδυνος.

— Ἡξεύρουں ποῦ εἶνε τόρα; ἠρώτησεν ὁ Κιν-Φό.

— Τὸν εἶδαν ἐσχάτως εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Τσιν-Τάγγ-Ρό, ὀλίγας λεύγας μακρὰν τοῦ Μεγάλου Τείχους.

— Πόσον εἶνε ἔως ἐκεῖ;

— Πενήντα λίθ περίπου (δέκα λεῦγαι).

— Δέχομαι λοιπὸν τὴν ὑπηρεσίαν σου.

— Διὰ νὰ σᾶς ὁδηγήσω εἰς τὸ Μέγα Τεῖχος;

— Διὰ νὰ μὲ ὁδηγήσῃς εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Λάο-Σέν.

— Ὁ ὁδηγός δὲν κατῴρθωσε νὰ καταστείλῃ κίνημα ἐκπληξέως.

— Ὁὰ πληρωθῇς καλά! προσέθηκεν ὁ Κιν-Φό.

— Ὁ ὁδηγός ἔσεισε τὴν κεφαλὴν, ὡς ἄνθρωπος ἥκιστα διατεθειμένος νὰ υπερβῇ τὸ Μέγα Τεῖχος. Εἶτα δὲ ἀπήντησεν:

— Ἔως εἰς τὸ Μέγα Τεῖχος, μάλιστα. Μακρύτερα ὅμως ὄχι! Ἡ ζωὴ μου τρέχει κίνδυνον.

— Πόσον θέλεις νὰ σοῦ πληρώσω τὴν ζωὴν σου; Ἐκτίμησέ την!

— Ἄς ᾔνῃ! ἀπήντησεν ὁ ὁδηγός.

Στραφεὶς δὲ ὁ Κιν-Φό πρὸς τοὺς δύο πράκτορας, εἶπεν:

— Εἰσθε ἐλεύθεροι, κύριοι, νὰ μὴ μὲ συνοδεύσετε!

— Ὁπου ὑπάγετε. . . εἶπεν ὁ Κραίγ.

— Ὁὰ ὑπάγωμεν! εἶπεν ὁ Φράϋ.

— Ὁ πελάτης τῆς Ἐκατονοῦτιδος ἤξιζε πάντοτε δι' αὐτοὺς διακοσίας χιλιάδας ταλλήρων.

— Ἀπεφασίσθη οὕτως ἡ ἀναχώρησις, καὶ αἱ παρσκευαὶ ἐγένοντο ἐν πάσῃ δυνατῇ ταχύτητι.

— Ἐλειπον ὅμως καὶ ἄμαξαι καὶ ἵπποι καὶ ἡμίονοι, καὶ μόνον μέσον μεταφορᾶς ὑπῆρχον αἱ κάμηλοι, δι' ὧν οἱ παράτολμοι Μογγόλοι ἐμποροῦν δια-

τρέχουσι τὴν μεταξὺ Πεκίνου καὶ Κιάτσας ὁδόν.

— Ὑποτάσσοντο λοιπὸν πέντε κάμηλοι μετὰ τῆς ἀτελοῦς αὐτῶν σκευῆς, ἐφορτώθησαν διὰ τροφίμων καὶ ὅπλων, καὶ ἡ συνοδεία ἐκίνησεν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὁδηγοῦ. Ἀλλ' αἱ παρσκευαὶ εἶχον ἀπαιτήσει χρόνον ἱκανόν, καὶ μόλις τὴν πρώτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν ἐγένετο ἡ ἀναχώρησις. Οὐχ ἦττον ὅμως ὁ ὁδηγός ὑπέσχετο νὰ φθάσῃ πρὸ τοῦ μεσονυκτίου εἰς τὸ Μέγα Τεῖχος, ὅπου ἐμελλον νὰ διανυκτερεύσωσιν, ἵνα διαβῶσι τὴν πρωΐαν τὰ σύνορα.

— Ἡ χώρα περίξ τοῦ Φοῦ-Νίγγ ἦτο ἀνώμαλος. Νέφη ἄμμου πυκνῆς ἀνείλισσον τὰς πυκνάς αὐτῶν ἑλικας ὑπεράνω τῶν ὁδῶν, αἵτινες διέτεμον τοὺς καλλιεργημένους ἀγρούς, αἱ δὲ κάμηλοι ἔβαινον βραδέως μὲν, ἀλλὰ σταθερῶς καὶ μεμετρημένως.

Καὶ δὲν ἦτο μὲν κοπιώδης ὁ δρόμος, ἀλλ' ὁ καύσων ἦτο ὑπερβολικὸς καὶ ὁ κονιορτὸς ἀνυπόφορος.

— Ὁ Κιν-Φό καὶ οἱ σύντροφοί του διέβαινον κατερικῶς ἐν μέσῳ τῶν στροβίλων τοῦ μογγολικοῦ ἐκείνου κονιορτοῦ, οὐδαμοῦ ἰστάμενοι, βαδίζοντες ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου κατὰ τὸ ἐμφυτον τῶν καμῆλων τῶν, καὶ οὐδεμίαν πρὸς ἀλλήλους ἀνταλλάσσοντες λέξιν.

— Ὁ ὁδηγός ἐβάδιζεν, ἐννοεῖται, πρῶτος, οὐδέποτε δ' ἐδίσταζε περὶ τῆς ὁδοῦ, ἣν ὤφειλε νὰ τραπῇ. Ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ οὐδεμίαν πλέον ἠσθάνοντο πρὸς αὐτὸν δυσπιστίαν· πᾶσά των ἡ μέριμνα συνεκεντρώτο ἐπὶ τοῦ πολυτίμου πελάτου τῆς Ἐκατονοῦτιδος, καὶ ἠσθάνοντο αὖξουσιν τὴν ἀνησυχίαν των καθ' ὅσον προσήγγιζον εἰς τὸ τέρμα. Ὁ δὲ Κιν-Φό εὐρίσκετο εἰς τὴν πνευματικὴν ἐκείνην διάθεσιν, καθ' ἣν ἡ ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος δεσπάζει τῆς ἀνησυχίας τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος. Ἀνεπόλει τὰς ταιλαιπωρίας του ἀπὸ τῆς ἀτυχοῦς ἐκείνης ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου Φραγκίσκου, ἀνεμνήσκετο τῆς πρὸς τὸν Βάγγ ἐπιστολῆς του, τῆς χαριεστάτης μελλονύμφου του, καὶ ἀνησυχεῖ μόνον ἐπὶ τῇ διαρκεί καταφορᾷ τῆς τύχης.

— Προσέχετε, θὰ πέσετε! ἐφώνησεν αἴφνης ὁ ὁδηγός, διακόπτων τοὺς βρεμβασμούς τοῦ Κιν-Φό, οὐτινας ἡ κάμηλος εἶχε προσκρούσει κατὰ τῆς καμῆλου του.

— Ἐφθάσαμεν; ἠρώτησεν ἐκεῖνος.

— Εἶνε ὀκτὼ ἡ ὥρα, καὶ προτείνω νὰ σταματήσωμεν διὰ νὰ φάγωμεν.

— Ἐπειτα;

— Ἐπειτα θὰ κινήσωμεν πάλιν.

— Ὁὰ νυκτώσῃ.

— Μὴ φοβείσθε, καὶ δὲν χανόμεθα. Τὸ Μέγα Τεῖχος ἀπέχει μόλις εἰκοσι λίθ, καὶ πρέπει νὰ ξεκουρασθῶσι τὰ ζῶά μας.

— Ἄς ᾔνῃ! ἀπήντησεν ὁ Κιν-Φό.

Παρὰ τὴν ὁδὸν ἠγείρετο ἐγκαταλειμμένη

καὶ κατηρειπωμένη καλύβη, πλησίον δ' αὐτῆς ἔρρεε μικρὸς ρύαξ ἐντὸς ἐλικοειδοῦς χαράδρας, ὅπου ἐποτίσθησαν αἱ κάμηλοι.

— Ἐν τῇ μεταξὺ δὲ τούτῳ καὶ πρὶν ἢ εἴ τι ἐπέλθῃ ἡ νύξ, ὁ Κιν-Φό καὶ οἱ σύντροφοί του ἐγκατεστάθησαν ἐντὸς τῆς καλύβης, καὶ ἔφαγον ὡς ἄνθρωποι, ὃν μακρὸς δρόμος εἶχεν δξύνει τὴν ὁρεξιν.

— Ἡ συνομιλία ὅμως δὲν ὑπῆρξε ζωνρά, ἀπαξ δὲ ἢ δις ὁ Κιν-Φό ἔφερε τὸν λόγον περὶ τοῦ Λάο-Σέν, ἐρωτήσας τὸν ὁδηγὸν τί ἦτο ὁ Τάϊ-Πίγγ αὐτός, καὶ ἂν τὸν ἐγνώριζεν. Ὁ ὁδηγός ἔσεισεν ἀπλῶς τὴν κεφαλὴν μετὰ τινος φόβου, καὶ ἀπέφυγεν, ὅσον ἡδυνήθη, ν' ἀπαντήσῃ.

— Ἐρχεται ἐνίστε εἰς τὴν ἐπαρχίαν; ἠρώτησεν ὁ Κιν-Φό.

— Ὁχι! ἀπήντησεν ὁ ὁδηγός, ἀλλὰ πολλοὶ ὁπαδοί του ἐπέρασαν πολλάκις τὸ Μέγα Τεῖχος, καὶ ὅστις τοὺς ἀπῆντησε μετενόησεν. Ὁ Βούδας νὰ μᾶς φυλάττῃ ἀπὸ τοὺς Τάϊ-Πίγγ.

Πρὸς ταῦτα ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ συνωφρουντο, ἐβλεπον τὸ ὠρολόγιόν των καὶ ἔσειον τὴν κεφαλὴν.

— Διατί, ἠρώτησαν, νὰ μὴ μείνωμεν ἐδῶ, ὡς νὰ ἐξημερώσῃ;

— Εἰς αὐτὰ τὰ ἐρείπια! ἐφώνησεν ὁ ὁδηγός.

— Πάλιν καλλίτερον ἢ πεδιάς.

— Εἴπαμεν ὅτι θὰ φθάσωμεν ἀπόψε εἰς τὸ Μέγα Τεῖχος! παρετήρησεν ὁ Κιν-Φό. Θέλω νὰ ἡμ' ἐκεῖ ἀπόψε καὶ θὰ ἡμαι.

Οἱ λόγοι οὗτοι δὲν ἐπεδέχοντο ἀντίρρησην, καὶ πάντες παρεσκευάσθησαν εἰς ἀναχώρησιν.

— Ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ ἐπλησίασαν τότε εἰς τὸν Κιν-Φό καὶ τῷ εἶπον:

— Κύριε, ἔχετε πάντοτε ἀπόφασιν νὰ παραδοθῆτε εἰς χεῖρας τοῦ Λάο-Σέν;

— Πάντοτε. Θέλω τὴν ἐπιστολήν μου.

— Τὸ πρᾶγμα εἶνε κινδυνώδες!

— Δὲν ἐννοῶ νὰ ὀπισθοδρομήσω. Εἰσθε ἐλεύθεροι νὰ μὴ μὲ ἀκολουθήσετε.

— Ὁὰ ἦτο καλλίτερον νὰ περιμείνωμεν αὐριον τὸ πρωῒ.

— Διατί; Καὶ αὐριον τὸ πρωῒ ὁ Λάο-Σέν θὰ ᾔνῃ ἐπίσης ἐπικίνδυνος. Ἐμπρός!

— Ἐμπρός! ἐπανέλαβον ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ.

— Ὁ ὁδηγός εἶχεν ἀκούσει τὸν μικρὸν αὐτὸν διάλογον. Πολλάκις δὲ ἡ μορφή του εἶχεν ἐκφράσει δυσανεσκειαν, ἐνῶ οἱ δύο πράκτορες προσεπάθουν ν' ἀποτρέψωσι τὸν Κιν-Φό τοῦ περαιτέρω δρόμου. Τοῦτο δὲν εἶχε διαφύγει τὸν Κιν-Φό, ὅστις ἄλλως ἀπόφασιν εἶχε νὰ μὴ ὀπισθοδρομήσῃ. Ἀλλ' ἡ ἐκπληξίς του ὑπῆρξε μεγάλη, ὅτε, καθ' ἣν στιγμὴν ἠτοιμάζετο ν' ἀναβῇ τὴν κάμηλόν του, ὁ ὁδηγός ἐκυψε πρὸς τὸ οὖς του καὶ τῷ ἐψιθύρισε:

— Προσέχετε αὐτοὺς τοὺς δύο ἀνθρώπους.

— Ὁ Κιν-Φό ἠτοιμάζετο νὰ τοῦ ζητήσῃ ἐξή-

γησιν τῶν λόγων του, ἀλλ' ὁ ὁδηγός ἐνευσεν αὐτῷ νὰ σιωπήσῃ, ἔδωκε τὸ σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ ἡ μικρὰ συνοδεία ἐκίνησεν ἐν μέσῳ τῆς νυκτὸς διὰ τῆς εὐρείας πεδιάδος.

— Ἐβάδισαν οὕτω ἐπὶ δύο ὥρας, καὶ θὰ ἦτο μεσονύκτιον περίπου, ὅτε ὁ ὁδηγός ἐσταμάτησεν αἴφνης, καὶ δεικνύων πρὸς βορρᾶν μακρὰν μελανὴν γραμμὴν, εἶπε:

— Τὸ Μέγα Τεῖχος!

— Ἡμποροῦμεν νὰ τὸ διαβῶμεν ἀπόψε; ἠρώτησεν ὁ Κιν-Φό.

— Βεβαίως, ἂν τὸ θέλετε χωρὶς ἄλλο, ἀπήντησεν ὁ ὁδηγός.

— Τὸ θέλω!

— Αἱ κάμηλοι εἶχον σταθῇ.

— Πηγαίνω νὰ ἴδω ποῦ θὰ περάσωμεν, εἶπε τότε ὁ ὁδηγός. Σταθῆτε, καὶ περιμένετε με.

Καὶ ἀπεμακρύνθη.

— Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Κραίγ καὶ ὁ Φράϋ ἐπλησίασαν εἰς τὸν Κιν-Φό.

— Κύριε! εἶπεν ὁ Κραίγ.

— Κύριε! εἶπεν ὁ Φράϋ.

Καὶ ἀμφότεροι προσέθηκαν:

— Ἡὐχαριστήθητε ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν μας κατὰ τοὺς δύο αὐτοὺς μῆνας;

— Πολύ.

— Ἐχετε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς ὑπογράψετε τὸ μικρὸν αὐτὸ πιστοποιητικὸν τῆς καλῆς μας διαγωγῆς;

— Πιστοποιητικόν; εἶπεν ὁ Κιν-Φό, βλέπων μετ' ἐκπληξέως τὸ φύλλον χάρτου, ὅπερ ἀπέσπασεν ὁ Κραίγ ἐκ τοῦ χαρτοφυλακίου του καὶ ἐκράτει ἐνώπιον αὐτοῦ.

— Μὲ τὸ πιστοποιητικὸν αὐτὸ θὰ ἔχωμεν ἴσως τὰ συγχαρητήρια τοῦ διευθυντοῦ μας.

— Ἴσως καὶ καμμίαν ἐκτακτὸν ἀμοιβήν, προσέθηκεν ὁ Φράϋ.

— Ἄν εὐαρεστήσθε, ἡμπορεῖτε νὰ γράψετε ἐπάνω εἰς τὴν ράχιν μου, εἶπεν ὁ Κραίγ, κύπτων ἐνώπιον τοῦ Κιν-Φό.

— Ἰδοὺ καὶ μελάνη πρόχειρος! εἶπεν ὁ Φράϋ.

— Ὁ Κιν-Φό ἐγέλασε καὶ ὑπέγραψε.

— Διατί ὅμως, ἠρώτησεν, ὅλαι αὐταὶ αἱ διατυπώσεις, αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ εἰς αὐτὸ τὸ μέρος;

— Εἰς αὐτὸ τὸ μέρος, ἀπήντησεν ὁ Φράϋ, διότι δὲν ἔχομεν σκοπὸν νὰ σᾶς συνοδεύσωμεν περαιτέρω.

— Αὐτὴν τὴν ὥραν, προσέθηκεν ὁ Κραίγ, διότι μετ' ὀλίγα λεπτά θὰ ᾔνῃ μεσονύκτιον.

— Καὶ τί σᾶς μέλει διὰ τὴν ὥραν;

— Κύριε, ὑπέλαβεν ὁ Κραίγ, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐνδιαφέρον τῆς ασφαλιστικῆς μας Ἐταιρίας....

— Τελειώνει μετ' ὀλίγας στιγμᾶς... προσέθηκεν ὁ Φράϋ.

— Καὶ ἡμπορεῖτε νὰ αὐτοκτονήσετε, . . .

— Ἡ νὰ φονευθῆτε. . .

— Ὅταν καὶ ὅπως σᾶς ἀρέσῃ!

Ὁ Κιν-Φό θεώρει, μὴ ἐννοῶν, τοὺς δύο πράκτορας, οἵτινες ὠμίλουν πρὸς αὐτὸν φιλοφρονέστατα. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ σελήνη ἀνέτειλεν ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα.

— Ἡ σελήνη! . . . ἀνέκραξεν ὁ Φράυ.

— Καὶ σήμερον, τριακοστὴν Ἰουνίου! . . . ἐφώνησεν ὁ Κραίγ.

— Ἀνατέλλει τὸ μεσονύκτιον.

— Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀσφάλειά σας δὲν ἀνενεώθη..

— Δὲν εἴσθε πλέον πελάτης τῆς Ἑκατο-τούτιδος.

— Καλὴν νύκτα σας, κύριε Κιν-Φό! εἶπεν ὁ Κραίγ!

— Κύριε Κιν-Φό, καλὴν νύκτα σας! εἶπεν ὁ Φράυ.

Καὶ οἱ δύο πράκτορες, ἐπιστρέφοντες τὰς καμήλους των, ἠφανίσθησαν μετὰ μικρόν, καταλείποντες ἐνὸς τὸν πελάτη των.

Μόλις δὲ εἶχε παύσει ἀκούμενον τὸ βῆμα τῶν καμήλων των, καὶ ὁμᾶς ἀνθρώπων ἀγομέων ὑπὸ τοῦ ὁδηγοῦ, ἐβρίθην κατὰ τοῦ Κιν-Φό, ὅστις μάτην προσεπάθησε ν' ἀντιστῇ, καὶ τοῦ Σούν, ὅστις μάτην ἀπεπειράθη νὰ φύγῃ.

Μετὰ τινὰς στιγμὰς ὁ κύριος καὶ ὁ ὑπηρέτης παρεσύρθησαν εἰς ἰσόγειόν τι δῶμα ἐρήμου προμαχῶνος τοῦ Μεγάλου Τείχους, οὗτινος ἡ θύρα ἐκλείσθη ἀμέσως ὀπισθέν των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.

Οὗτινος μαντεύει πιθανῶς ὁ ἀναγνώστης τὸ περιεχόμενον καὶ τὸ τέλος.

Τὸ Μέγα Τεῖχος, οἰκοδομηθὲν κατὰ τὸν τρίτον αἰῶνα ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Τίσι-Χι-Χουάγγ-Τί, ὁμοιάζει πρὸς ἀπέραντον κινεζικὸν ἀλεξήνεμον καὶ ἐκτείνεται ἐπὶ τετρακοσίας λεύγας, ἀπὸ τοῦ κόλπου τοῦ Λάο-Τόγγ μέχρι τοῦ Καν-Σού, ὅπου μεταπίπτει εἰς τεῖχος ἀπλοῦν. Ἀποτελεῖ δὲ μακρὰν καὶ ἀδιάκοπον σειρὰν διπλῶν ὀχυρωμάτων, προασπιζομένων διὰ πύργων καὶ προμαχῶνων, οὓς ὅμως οὔτε φύλαξ φρουρεῖ οὔτε τηλεβόλα φυλάττουσι.

ὑπὸ τὴν ὀρσοῦραν ἐνὸς τῶν ἐρημῶν ἐκείνων προμαχῶνων διέβησαν ὁ Κιν-Φό καὶ ὁ Σούν τὴν ἐπαύριον πρωΐαν, συνοδευόμενοι ὑπὸ δωδεκάδος ἀνδρῶν, οἵτινες οὐδὲν ἄλλο ἦσαν βεβαίως ἢ ὁπαδοὶ τοῦ Λάο-Σέν.

Ὁ ὁδηγὸς εἶχε γεῖναι ἄφαντος, ἀλλ' ὁ Κιν-Φό οὐδεμίαν πλέον διετῆρει ἀμφισβολίαν, ὅτι εἶχεν ἐμπέσει εἰς παγίδα ὑπ' ἐκείνου στηθεῖσαν, καὶ ὅτι ὁ προδότης εἶχεν ἐνεργήσει κατὰ διαταγὰς τοῦ Τάϊ-Πίγγ. Ἀλλως δὲ ἐβεβαιώθη περὶ τούτου ἐντελῶς, ἀφοῦ ἠρώτησεν ἕνα τῶν ἐκ τῆς συνοδείας.

— Μὲ ὁδηγεῖτε βέβαια, εἶπεν, εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ ἀρχηγοῦ σας Λάο-Σέν;

— Θὰ φθάσωμεν ἐντὸς μιᾶς ὥρας, ἀπήντησεν ἐκεῖνος.

Διαβάσα τὸ μέγα τεῖχος ἡ μικρὰ συνοδεία,

ἐτράπη οὐχὶ πρὶν εἰς Μογγολίαν ἀγοῦσαν λεωφόρον, ἀλλὰ τραχείας καὶ ἀποτόμους ἀτραπούς, εἰσχωρούσας δεξιᾷ εἰς τὸ ὄρεινόν μέρος τῆς ἐπαρχίας. Μετὰ μίαν δὲ καὶ ἡμίσειαν ὥραν φύλακες καὶ αἰχμαλῶται ἐφθάνον ἐνώπιον παλαιῦ τινος οἰκοδομημάτων, ἡρειπωμένου κατὰ τὸ πῦρ σου, ὅπερ ἦτο ἀρχαῖον βουδιστικὸν μοναστήριον.

Ἐν αὐτῷ διέμενεν ὁ Λάο-Σέν, ὡς ἐρευνήσας ἔμαθεν ὁ Κιν-Φό.

— Θέλω νὰ τὸν ἴδω ἀμέσως, εἶπε.

— Ἀμέσως! ἀπήντησεν ὁ ἀρχηγός.

Ὁ Κιν-Φό καὶ ὁ Σούν εἰσῆλθον εἰς εὐρύ τινα πρόδομον, ἀφοῦ πρῶτον ἀφωπλίσθησαν, εὖρον δ' ἐν αὐτῇ εἰκοσάδα περίπου ἀνδρῶν ἐνόπλων καὶ ἀγρίων τὴν ὄψιν, ὧν τὸ ἐξωτερικὸν παρίστατο γραφικώτατον ὑπὸ τὰς ληστρικές αὐτῶν ἐνδυμασίας.

Ὁ Κιν-Φό διήλθεν ἀπτόητος ἐν μέσῳ τοῦ διπλοῦ στοίχου τῶν ἐκατέρωθεν παραταχθέντων Τάϊ-Πίγγ, ὁ δὲ Σούν τὸν παρεκολούθησεν ὠθοῦμενος βιαίως ἀπὸ τῶν ὤμων.

Κατέβησαν οὕτω κλίμακα, ἧς αἱ βαθμίδες εἰσέδουν εἰς τὰ βάθη τοῦ ὄρους, καὶ διελθόντες διάδρομον στενόν, ὑπὸ τὸ φῶς τῶν δάδων ἄς ἐκράτουν οἱ συνοδοὶ των, ἐφθασαν εἰς μέσον εὐρείας αἰθούσης, ἧς προδήλως ἦτο κρύπτη. Ἡ αἰθούσα ἐκείνη, ἧς οἱ βαρεῖς θόλοι ἐστηρίζοντο ἐπὶ στύλων ὀγκωδῶν, κοσμουμένων δι' ὄλων τῶν γλυπτῶν τεράτων τῆς κινεζικῆς μυθολογίας, ἦτο πλήρης ἀνθρώπων μέχρι τῶν βαθυτάτων αὐτῆς μυχῶν.

Ἦτο συνηγμένη ἐκεῖ ἅπανα τῶν Τάϊ-Πίγγ ἡ συμμορία, ὑπόκωφος δ' αὐτῆς ψιθυρισμὸς ὑπεδέχθη τοὺς νεήλυδας.

Εἰς τὸ βάθος τῆς κρύπτης, ἐπὶ εὐρείας λιθίνης ἐξέδρας, ὑψηλὸς ἀνὴρ ἕστατο ὀρθίως. Ἐφαίνετο προσδρεῦν μυστηριώδους τινὸς δικαστηρίου, τρεῖς δὲ ἡ τέσσαρες τῶν ὁπαδῶν του παρῆσαν αὐτῷ δίχην παρέδρων.

Ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος ἐνευσεν τότε, τὸ πλῆθος ἠνοίχθη, καὶ διέβησαν οἱ δύο αἰχμαλῶται.

— Ὁ Λάο-Σέν! εἶπε πρὸς αὐτοὺς ἀπλῶς ὁ ἀρχηγὸς τῶν φρουρῶν, δεικνύων τὸν ἐν τῷ μέσῳ ἰστάμενον ὀρθίον ἐπὶ τῆς ἐξέδρας.

Ὁ Κιν-Φό προέβη ἐν βῆμα, κ' ἐπιλαμβανόμενος εὐθὺς τῆς ὑποθέσεως, εἶπε:

— Λάο-Σέν, ἔχεις ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν ἔλαβες ἀπὸ τὸν παλαιὸν σὺντροφόν σου Βάγγ. Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ δὲν ἔχει πλέον σκοπόν, κ' ἐρχομαι νὰ σοῦ τὴν ζητήσω ὀπίσω.

Οὐδὲν πρὸς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ Τάϊ Πίγγ.

— Τί θέλεις διὰ νὰ μοῦ τὴν δώσης; ἠρώτησεν καὶ πάλιν ὁ Κιν-Φό.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν εἰς μάτην ἀνέμεινεν ἀπάντησιν.

— Λάο-Σέν, ὑπέλαβε, θὰ σοῦ δώσω, δι' ὅποιον τραπεζίτην θέλῃς, ἐπιταγὴν ἢ ὁποῖα θὰ

πληρωθῇ ἐντελῶς, χωρὶς νὰ διατρέξῃ οἰονδήποτε κίνδυνον ὁ ἀνθρώπος, τὸν ὅποιον θὰ στείλῃς νὰ παραλάβῃ τὰ χρήματα.

Ὁ Τάϊ-Πίγγ εἰσώπα πάντοτε, καὶ ὁ Κιν-Φό ἐξηκολούθησε.

— Ποῖαν ποσότητα θέλεις; Σοῦ προσφέρω πέντε χιλιάδας ταῖλ!

Οὐδεμίαν ἀπάντησιν.

— Δέκα χιλιάδας;

Ὁ Λάο-Σέν καὶ οἱ ἐταῖροί του ἔμενον βωβοὶ καὶ ἀκίνητοι.

Δὲν μ' ἀκούεις; ἐφώνησε τότε ἀγανακτῶν ὁ Κιν-Φό.

Ὁ Λάο-Σέν κατεδέχθη ἀπλῶς νὰ σείσῃ τὴν κεφαλὴν του, ἐμφαίνων ὅτι ἐννόει κάλλιστα.

— Εἴκοσι χιλιάδας! τριάντα χιλιάδας ταῖλ! ἀνέκραξεν ὁ Κιν-Φό. Σοῦ διπλασιάζω . . . σοῦ τριπλασιάζω ὅ,τι θὰ ἐλάμβανες ἀπὸ τὴν Ἑκατοτούτιδα ἂν ἀπέθνησκα. Λέγε! Δὲν σε ἀρκεῖ;

Ὁ Κιν-Φό, ὃν ἡ σιγὴ ἐκείνη παρώρριζεν, ἐπλησίασε πρὸς τὴν ἀφωγὸν ὁμάδα, καὶ σταυρῶν τὰς χεῖρας εἶπε:

— Ποῖαν τιμὴν λοιπὸν θέλεις, διὰ νὰ μοῦ πωλήσῃς αὐτὸ τὸ γράμμα;

— Καμμίαν τιμὴν, ἀπήντησε τέλος ὁ Τάϊ-Πίγγ. Προσέβαλες τὸν Βούδαν, διότι περιεφρόνησες τὴν ζωὴν τὴν ὁποίαν σοῦ ἔδωκε, καὶ ὁ Βούδας θέλει ἐκδίκησιν. Ἐνώπιον τοῦ θανάτου θὰ γνωρίσῃς τὴν ἀξίαν τῆς ζωῆς.

Ταῦτα εἰπὼν, ἅτινα οὐδεμίαν ἐπέτρεπον ἐνστασιν, ἐνευσεν ὁ Λάο-Σέν· ὁ δὲ Κιν-Φό ἀρπαγεί, πρὶν ἢ καὶ διανοηθῇ ἀντίστασιν οἰονδήποτε, ἐδέθη, ἀπήχθη, καὶ ἐκλείσθη μετὰ τινὰς στιγμὰς ἐντὸς κλωβίου κατακλείστου, ὁμοίου πρὸς φορεῖον.

Τ' αὐτὰ ὑπέστη, μ' ὅλας του τὰς φωνὰς καὶ ὁ ταλαίπωρος Σούν.

— Ὁ ἀποθάνω! διελογίσθη ὁ Κιν-Φό. Ἐστῶ! ὁ περιφρονήσας τὴν ζωὴν ἀξίζει ν' ἀποθάνῃ.

Ὁ θάνατός του ἐν τούτοις, ὃν περιέμενε, δὲν ἦτο τοσοῦτον προσεχῆς, ὅσον ἐφαντάζετο. Ὁποίας ἄρ' ἂν βασάνους τῷ ἐπεφύλαττεν ὁ ὤμος ἐκεῖνος Τάϊ-Πίγγ;

Ἦσαν πολλαὶ παρήλθον. Ὁ Κιν-Φό ἠσθάνθη, ὅτι ὁ κλωβὸς του ἀνηγείρετο κ' ἐτίθετο ἐπὶ ὑποζυγίου. Ἐνόησε δὲ ἐκ τοῦ κρότου τῶν ἀλόγων, ἐκ τοῦ κλονισμοῦ τοῦ κλωβίου καὶ τῆς κλαγγῆς τῶν ὀπλῶν τῶν συνοδῶν του, ὅτι ἐφέρετο μακράν. Ποῦ ὅμως; Ἀδύνατον τοῦ ἦτο νὰ μαντεύσῃ.

Μετὰ ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ ὥρας ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς του, ὁ Κιν-Φό ἠσθάνθη, ὅτι τὸ φορεῖον ἕστατο, ὅτι ὁ κλωβὸς του μετετοπίζετο διὰ χειρῶν ἀνθρώπων, καὶ μετ' ὀλίγον κινήσας τῆς ἡμεωτέρας διεδέχθη τοὺς κλονισμοὺς τῆς διὰ ξηρᾶς ὁδοπορίας.

1. Περίπου ἑξ χιλιάδας φράγκων.

— Εἶμαι εἰς πλοῖον φαίνεται! διελογίσθη.

Κ' ἐβεβαιώθη ἀληθῶς μετὰ μικρόν, ἐκ τοῦ ἡχοῦ τῆς ἑλικὸς καὶ τῶν διαταγῶν τοῦ σκάφους, ὅτι εὗρίσκετο ἐπὶ ἀτμοκινήτου.

— Θὰ μὲ πνίξουν! διελογίσθη. Ἐστῶ! Δὲν θὰ μὲ βασανίσουν τοῦλάχιστον. Εὐχαριστῶ Λάο-Σέν.

Οὕτω παρήλθον ἐπὶ τέσσαρα κοινὰ ὥραι, καθ' ἃς δις τῆς ἡμέρας εἰσῆγετο εἰς τὸν κλωβὸν τοῦ δεσμώτου ὀλίγη τροφὴ δι' ἀφανοῦς χειρός.

Τέλος μετὰ χρονικὸν διάστημα ἀόριστον ἡ κίνησις τῆς ἑλικὸς ἐπαύσεν ἀκούομένη, τὸ πλοῖον, ὅπερ ἔφερε τὴν φυλακὴν τοῦ Κιν-Φό, ἕσταθη, καὶ ἠσθάνθη οὗτος τὸν κλωβὸν αὐτοῦ μετὰ τοπιζόμενον καὶ πάλιν.

Δὲν ὑπῆρχε πλέον δισταγμός. Ἡ ἐσχάτη ὥρα τοῦ αἰχμαλώτου ἐπλησίαζε, καὶ ὁ Κιν-Φό ἔπρεπε πλέον νὰ ζητήσῃ συγχώρησιν δι' ὅσα ἐπὶ ζωῆς του ἔσφαλε!

Ὀλίγα ἐτι παρήλθον λεπτά. . . χρόνοι, αἰῶνες διὰ τὸν Κιν-Φό!

Πρὸς μεγίστην του ὁμῶς ἐκπλήξιν, ἠσθάνθη οὗτος ὅτι τὸ κλωβίον του ἀπετίθετο καὶ πάλιν ἐπὶ στερεᾶς γῆς.

Πάραυτα δὲ ἠνοίχθη ἡ φυλακὴ του, χεῖρες ὀρμητικαὶ τὸν ἀνῆρπασαν, ἐδέθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ του, καὶ ἠσθάνθη ὅτι ἔσυρον αὐτὸν ἔξω. Ἐβάδισε κατ' ἀνάγκην ὀλίγα βήματά, εἶτα δὲ οἱ φρουροὶ του ὑπεχρέωσαν αὐτὸν νὰ σταθῇ.

— Ἄν πρόκειται τέλος πάντων ν' ἀποθάνω, ἀνέκραξε, δὲν σὰς παρακαλῶ νὰ μοῦ χαρίσετε ζωὴν, τὴν ὁποίαν ἀφῆκα νὰ παρέλθῃ ἀχρηστος, ἀλλὰ κάμετέ μου τοῦλάχιστον τὴν χάριν ν' ἀποθάνω ἐν πλήρει ἡμέρᾳ, ὡς ἀνθρώπος ὅστις δὲν φοβεῖται τὸν θάνατον!

— Ἐστῶ! εἶπε φωνὴ σοβαρά. Ἄς γείνῃ ὡς ἐπιθυμεῖ ὁ καταδικός.

Ἀφῆρθη αἴφνης τότε τὸ πᾶν τοῦς ὀφθαλμοὺς του δέμα, καὶ ὁ Κιν-Φό ἐβρίσθη ἀπληστον βλέμμα περὶ ἑαυτόν.

Ἦνευρέετο ἄρ' ἂν γε;

Πολυτελὲς τράπεζα ἦτο ἐστρωμένη ἐνώπιόν του, καὶ πέντε μειδιῶντες συνδαιτυμόνες ἐφάινοντο ἀναμένοντες αὐτόν, ἵνα ἀρχίσωσι τὸ δεῖπνόν των. Δύο δὲ θέσεις κεναὶ ἐφάινοντο ἀναμένουσαι ἀπόντας ὁμοτραπέζους.

— Σεῖς, φίλοι μου! σεῖς, ἀγαπητοί μου φίλοι! ἀνέκραξεν ὁ Κιν-Φό μετ' ἀνεκφράστου συγκινήσεως.

Δὲν ἠπατάτο δ' ἀληθῶς! Πέριξ αὐτοῦ ἦσαν ὁ Βάγγ, ὁ φιλόσοφος Βάγγ, ὁ Γιν-Πάγγ, ὁ Χουάλλ, ὁ Πάο-Σέν, ὁ Τίμ, οἱ ἐκ Καντῶνος φίλοι του, οἱ παλαιοὶ του συνδαιτυμόνες ἐπὶ τοῦ πλωτοῦ κήπου, οἱ μάρτυρες τῶν ἀποχαριστικῶν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀγαμὸν βίον.

Ὁ Κιν-Φό δὲν ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς του!

Ἦτο εἰς τὴν οἰκίαν του, εἰς τὸ ἐστιατόριον τοῦ ἐν Σάγγ-Χάι μεγάρου του.

— Ἄν ἦσαι σύ, ἀνεφώνησεν ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Βάγγ, ἂν ἦσαι σύ καὶ ὅχι ἡ σκιά σου, ὁμίλησέ μου...

— Ἐγὼ ὁ ἴδιός εἰμαι, ἀπήντησεν ὁ φιλόσοφος, ὅστις ἀνέλαβον τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν μ' ἐπεφόρτισες, διὰ νὰ μὴ τὴν ἀναλάβῃ ἄλλος, καὶ ὅστις ἔμαθον πρὸ σοῦ, ὅτι δὲν εἶχες πτωχύνει καὶ ἤξευρα ὅτι θὰ ἤρχετο στιγμή κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐπεθύμεις νὰ ζήσης. Ὁ παλαιός μου σύντροφος Λάο-Σέν, ὅστις ὑπετάχθη πλέον καὶ θὰ ζήσῃ ὡς ἡσυχος πολίτης τοῦ Κράτους, μ' ἐβοήθησε νὰ σὲ διδάξω διὰ τοῦ θεάματος τοῦ θανάτου ποία εἶνε ἡ ἀξία τῆς ζωῆς. Μὲ συγχωρεῖς ἂν τὸ μάθημα ὑπῆρξε κάπως σκληρόν;

Ὁ Κιν-Φό ἐνηγκαλίζετο κ' ἐθλίβεν ἐπὶ τοῦ στήθους του τὸν Βάγγ.

— Πτωχέ μου Βάγγ! ἔλεγε, μήπως καὶ σὺ ὀλίγα ὑπέφερες; Ὅταν ἐνθυμούμαι τὸ ἀκούσιόν σου λουτρὸν ὑπὸ τὴν γέφυραν τοῦ Παλικάο.

— Μὰ τὴν ἀλήθειαν τὸ ἐφοβήθην. Ἦμην κάθιδρος καὶ τὸ ὕδωρ ἦτο ψυχρότατον.

Ἀποσπασθεὶς τῶν ἐναγκαλισμῶν τοῦ Βάγγ, ὁ Κιν-Φό ἐσφιγξε τὰς χεῖρας τῶν φίλων του, λέγων.

— Καλλίτερα, καλλίτερα τοιουτοτρόπως!

Ἦμην τρελλὸς ἕως τότε!

— Καὶ ἤμπορεῖς νὰ γείνης πάλιν φρόνιμος! ἀπήντησεν ὁ φιλόσοφος.

— Θὰ προσπαθῶ, εἶπεν ὁ Κιν-Φό, καὶ διὰ ν' ἀρχίσω, πρέπει ἐν πρώτοις νὰ τακτοποιήσω τὰς ὑποθέσεις μου. Δὲν μὲ λέγεις τί ἀπέγεινε τὸ κατηραμένον ἐκεῖνο γράμμα, τὸ ὁποῖον σοῦ ἔδωκα; Πολλὸ ἐπεθύμουν νὰ τὸ ἀνακτῶ, διὰ νὰ μὴ χαθῇ καὶ πέσῃ, τίς οἶδεν εἰς τίνος χεῖρας.

— Τὸν ἀκούετε, φίλοι μου; ἀνέκραξεν ὁ Βάγγ γελῶν.

— Ἀναντιρρήτως ὁ Κιν-Φό ἐφρονίμωσε.

— Ἀλλὰ τὸ γράμμα μου τέλος πάντων... ἀπήντησεν ὁ Κιν-Φό. Ὁμολογῶ μὲ ἐντροπὴν μου ὅτι δὲν θὰ ἡσυχάσω, πρὶν τὸ καύσω καὶ σκορπίσω τὴν στάκην του εἰς τὸν ἄερα.

— Μὲ τὰ σωστά σου λοιπὸν τὸ θέλεις; ἤρωτησεν ὁ Βάγγ.

— Ἐννοεῖται. Μὴ τυχὸν ἔχεις σκοπὸν νὰ τὸ κρατήσῃς ὡς ἀσφάλειαν ἐναντίον ἐνδεχομένης ὑποτροπῆς τῆς ἀνοησίας μου;

— Ὅχι.

— Αἶ, λοιπὸν;

— Αἶ, λοιπὸν, ἀγαπητέ μου μαθητά, ἐν καὶ μόνον μικρὸν ἐμπόδιον ὑπάρχει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας σου, καὶ τὸ ἐμπόδιον αὐτὸ δὲν προσέρχεται δυστυχῶς ἀπ' ἐμέ. Οὔτε ὁ Λάο-Σέν οὔτ' ἐγὼ ἔχομεν πλέον τὴν ἐπιστολήν σου.

— Δὲν τὴν ἔχετε πλέον;

— Ὅχι.

— Τὴν κατεστρέψατε;

— Ὅχι, δυστυχῶς, ὅχι!

— Μὴ τυχὸν εἴχατε τὴν ἀνοησίαν νὰ τὴν ἐμπιστευθῇτε εἰς ἄλλας χεῖρας;

— Ναί.

— Εἰς ποῖον; εἰς ποῖον; ἐφώνησε μόλις ἀναπνέων ὁ Κιν-Φό. Εἰς ποῖον;

Τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡ χαρίεσσα Λέ-Οῦ, ἥτις εἶχε μείνει τῶς κεκρυμμένη ὀπισθεν ἀλεξινέμου, ἀκούουσα πάντα τὰ γινόμενα, ἐνεφανίσθη αἰφνης, κρατοῦσα τὴν περίφημον ἐπιστολήν καὶ σείουσα αὐτὴν ἀπειλητικῶς διὰ τῶν λεπτοφυῶν τῆς δακτύλων.

Ὁ Κιν-Φό ἤνοιξε τὰς ἀγκάλας του.

— Ὅχι, ἀκόμη! τῷ εἶπεν ἡ ἑρασμία γυνὴ. Ὀλίγην ὑπομονήν, παρακαλῶ. Εἶνε ἰδιὴ σου αὐτὴ ἡ ἐπιστολή;

— Καὶ τίνος ἄλλου;

— Τότε λοιπὸν πρὸ παντός, καῦσέ τὴν, καπάζστρεψέ τὴν, ἐξαφάνισέ τὴν, ὡς ἐξέφρασες πρὸ μικροῦ τὴν ἐπιθυμίαν. Ἄς ἐξαφανισθῇ μαζὺ τῆς ὁ Κιν-Φό ὅστις τὴν ἔγραψε.

— Ἔστω, εἶπεν ὁ Κιν-Φό, πλησιάζων εἰς τὸ φῶς τὸν ἐλαφρὸν χάρτην. Τώρα ὅμως, ἀγαπητή μου καρδιά, δὸς τὴν ἀδειαν εἰς τὸν σύζυγόν σου νὰ ἐναγκαλισθῇ τρυφερά τὴν γυναῖκά του καὶ νὰ τὴν παρακαλέσῃ νὰ προεδρεύσῃ τὸ εὐτυχές αὐτὸ συμπόσιον. Ἐχω πολλὴν ὀρεξίν νὰ τὸ τιμῶ.

— Καὶ ἡμεῖς τὸ ἴδιον! ἐφώνησαν οἱ πάντες δαιτυμόνες. Ἡ εὐχαρίστησις ἀνοίγει τὴν ὀρεξίν.

Μετά τινος ἡμέρας ἤρετο ἡ αὐτοκρατορικὴ ἀπαγόρευσις, καὶ ἐτελεῖτο ὁ γάμος.

Πρέπει νὰ ὑπάγῃ τις εἰς τὴν Κίνα, διὰ νὰ ἴδῃ ὁποῖαν εὐτυχίαν ἀπῆλαυσαν ἐν τῷ βίῳ των.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΝΕΟΝΥΜΦΟΥΣ

Δὲν εἶνε εὐκολὸν ν' ἀπαντήσῃ τις θετικῶς καὶ ὠρεσμένως εἰς τὴν ἐπιστολήν, ἣν μοι ἐκάματε τὴν τιμὴν νὰ μοι ἀπευθύνετε ζητοῦντες τὴν συμβουλὴν μου. Ἡ συμβουλὴ αὕτη, διὰ νὰ ᾔνῃ ἀποδοχῇς τίνος ἀξία, πρέπει νὰ στηρίζεται ἐπὶ δεδομένων, καὶ τὰ δεδομένα ταῦτα, ἐν τῇ περιπτώσει περὶ ἧς πρόκειται, εἶνε τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα δύναται τις νὰ διαθέσῃ. Πλὴν δὲ τῶν μέσων πρέπει τις καὶ ἄλλα σχετικὰ πράγματα νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν διὰ νὰ δυνηθῇ ἐν γνώσει καὶ ἐν συνειδήσει νὰ δώσῃ τὰς συμβουλὰς, τὰς ὁποίας μὲ τὴν φιλοφροσύνην μοι ζητεῖτε. Τὰ σχετικὰ δὲ ταῦτα πράγματα εἶνε ἡ πόλις, ἐν ἣ τις διατρέχει, καὶ εἶνε τοῦτο σπουδαιότατον, διότι, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, τὰ ἔξοδα τοῦ βίου δὲν εἶνε παντοῦ τὰ αὐτὰ, καὶ ἡ κοινωνικὴ θέσις, ἣν κατέχει, ἥτις θέσις βαρύνει ἐπίσης ὅχι ὀλίγον εἰς τὴν πλάστιγγα, διότι ἡ περιουσία εἶναι τι ὅχι ἀπόλυτον, ἀλλὰ σχετικὸν πρὸς τὴν κοινωνικὴν θέσιν ἐκάστου. Δὲν ζῇ τις ὁμοίως ἐν Ἀθήναις ὅπως ἐν Σπάρτῃ, οὐδὲ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις ἔχει ὁ ἀ-

ρεοπαγίτης πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην· εἶνε ὡς ἐκ τούτου πολὺ διάφορον πρᾶγμα τριακοντακισχίλια δραχμαὶ ἐν Σπάρτῃ καὶ τριακοντακισχίλια ἐν Ἀθήναις, καὶ ἡ περιουσία, ἥτις δύναται νὰ θεωρηθῇ πλοῦτος διὰ τὸν εἰρηνοδίκην, εἶνε πενία δι' ἕνα ἀνώτατον τοῦ κράτους λειτουργόν. Ταῦτα πάντα εἶνε πράγματα κοινὰ καὶ πάγκοινα καὶ τὰ γράφω μόνον διότι εἰς αὐτὰ μὲ ἀγεί ἡ φορὰ τοῦ λόγου ἢ μᾶλλον τῆς ἐπιστολῆς μου. Ἡ λέξις λοιπὸν ἀνέπτω. τὴν ὁποίαν μεταχειρίζεσθε, φίλτατέ μοι Κύριε καὶ φιλότατη Κυρία, εἶνε λίαν ἐλαστικὴ καὶ σχετικὴ καὶ οὐδὲν ἀπόλυτον, ὡς εὐκόλως ἐννοεῖτε, ἐμφαίνει.

Καὶ πρῶτον μὲν, συγχωρήσατέ μοι τὴν ἀδιακρισίαν, ἡ ἐπιστολή σας οὐδεμίαν μοι δίδει νῆξιν περὶ τῆς περιουσίας σας, περὶ τῶν πόρων σας, οὔτε περὶ τοῦ ἂν ὁ βίος εἶνε εὐθύνος, ὡς λέγομεν, ἢ ἀκριβὲς ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ διατρέχετε. Ἐξ ἀνάγκης λοιπὸν θὰ περιορισθῶ εἰς γενικότητας. Ἄν ὑποθεθῇ ὅτι εἶνε πολυέξοδος ὁ βίος εἰς τὸν τόπον σας καὶ ὅτι τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα διαθέτετε, δὲν εἶνε ἱκανὰ εἰς τὸ νὰ παρέχωσι βίον, κατὰ τὴν ἀληθῆ τῆς λέξεως σημασίαν, ὅπως ἐγὼ τοῦλάχιστον τὴν ἐννοῶ, ἄνετον, ἐπιτρέψατέ μοι τὴν ἐλευθερίαν τοῦ νὰ δώσω εἰς τὴν Κυρίαν τὴν συμβουλὴν νὰ μὴ ἀπουσιάζῃ συχνὰ τῆς οἰκίας τῆς, διὰ νὰ ἔχῃ ὅσον τὸ δυνατόν πλεονέκτον χρόνον διαθέσιμον πρὸς ἐργασίαν, καὶ νὰ προσπαθῇ εἰ δυνατόν νὰ ῥάπτῃ μόνη πάντα τὰ ἐνδύματά της. Προβαίνων δὲ καὶ περαιτέρω, καθ' ἣν ἡθελήσατε νὰ μοι δώσητε ἐλευθερίαν, νομίζω ὅτι ἡ Κυρία ὡς καλὴ οἰκοδόσποινα πρέπει νὰ ἀγοράζῃ καθ' ἐκάστην ὥραν τοῦ ἔτους ἐν καὶ μόνον φόρεμα, οὕτω δὲ θὰ ἔχῃ πάντοτε ἐν μὲν καλόν, τὸ νέον, ἐν δὲ δεύτερον, τὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους. Πλὴν δὲ τούτου καλὸν φρονῶ εἶνε νὰ καταστρώνηται καθ' ἐβδομάδα κατάλογος τῶν φαγητῶν ἐκάστης ἡμέρας, εἰς τρόπον ὥστε τὸ μὲν πρόγευμα νὰ εἶνε λιγώτερον τοῦ γεύματος, τὸ δὲ γεῦμα λιγὸν καὶ τοιούτον, ὥστε νὰ συμπίπτῃ ἐν δαπανηρότερον φαγητὸν πρὸς ἐν εὐωνότερον καὶ οὕτω νὰ ἀντισταθμίζωνται τὰ ἔξοδα. Ἐννοεῖται δ' ὅτι ὁ κατάλογος οὗτος θὰ ποικίλλῃ ἀναλόγως τῆς ὥρας τοῦ ἔτους.

Ποτὲ νὰ μὴ θυσιάζητε εἰς τὴν ἐπίδειξιν τὴν οὐσίαν καὶ τὴν πραγματικότητα, τοῦτο νὰ τὸ ἔχητε πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν. Ἡ οἰκογένεια πρέπει πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ ἔχῃ τροφήν ὑγίειν καὶ τὴν δέουσιν ἐνδυμασίαν, ἃς λείπουν αἱ ἐπίδειξεις. Νὰ ἀποφεύγητε παντὶ τρόπῳ τὸ πρὸς τὸ θαυθῆναι, ὅπερ πρὸς μεγάλην ἡμῶν κοινωνικὴν δυστυχίαν κατήντησε τὸ κατηραμένον νὰ ᾔνῃ ἀμαρτία κατ' ἐξοχὴν ἑλληνική. Τὸ νὰ νηστεύῃ οἰκογένεια ὅλη μὴδὲ τῶν ταλαιπώρων ὑπηρετῶν ἐξαιρουμένων διὰ νὰ ἐπιδεικνύῃ τὰ μεταξωτά της φορέματα ἢ οἰκοδόσποινα, εἶνε

φοβερὸν καὶ ἀποτρόπαιον, καὶ ὅμως γίνεται καὶ τὸ βλέπομεν καθ' ἐκάστην. Τὸ φόρεμα ἐκεῖνο τὸ μεταξωτὸν ἀντιπροσωπεύει ἴσως τὸν ἀφαιρεθέντα ἄρτον ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν τέκνων, ἀντιπροσωπεύει τὸν ἄκρον ἐγώισμόν συνάμα δὲ καὶ τὴν ἄκραν ματαιότητα!

Ἐτυχέ ποτε νὰ ἴδῃτε τέρας μὲ κεφαλὴν ἐκτάκτου μεγέθους; Παρετηρήσατε πῶς ἡ ὑπερτροφικὴ ἐκείνη κεφαλὴ λαμβάνει διαστάσεις εὐρείας ἐπὶ βλάβῃ τοῦ λοιποῦ σώματος, ὅπερ σύρει κατεσκληρὸς καὶ ἀναιμικὸν τὴν κακοδαίμονα ὑπαρξίν του δυστυχὲς καὶ ταλαιπωρούμενον; Τοιοῦτόν τι συμβαίνει καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας ἐκεῖνας, ἐν αἷς τὸ πᾶν ἀπορροφᾷ πρὸς ἀνόητον καὶ κούφην ἐπίδειξιν ὁ πατήρ ἢ ἡ μήτηρ. Καὶ δύναται μὲν τις ἴσως νὰ συγχωρήσῃ τὴν ἐδιότροπον ἀνοησίαν τοῦ ἀγάμου ἐκείνου, ὅστις τρέφεται ἐπὶ ἐβδομάδα ὅλην δι' ἄρτου καὶ τυροῦ, ἵνα ἐξοικονομῶν ἀπὸ τῆς τροφῆς τὰ χρήματα τοῦ ἐξοδεύῃ αὐτὰ πρὸς οἰανδήποτε ἐπίδεικτικὴν ματαιότητα, ἀλλ' εἶνε ἐγκλημα ἂν τοιοῦτόν τι πράττῃ πατήρ ἢ μήτηρ οἰκογενείας.

Ποτὲ νὰ μὴ ἐντρέπεσθε τὴν οἰκονομίαν. Ἐκεῖνος μόνος ἐρυθρᾷ ἀποκαλούμενος οἰκονόμος, ὅστις δὲν εἰξεύρει τὴν ἀξίαν τοῦ χρήματος τοῦ ἐντίμως προσκτωμένου, ὅστις ἐπομένως δὲν ἡξεύρει τὴν ἀξίαν τῆς ἐργασίας καὶ δὲν ἐδοκίμασεν ἐν τῷ βίῳ του τὰς στερήσεις ἐκεῖνας, αἵτινες εἶνε τίτλος εὐγενείας διὰ τὸν ἐργατικὸν καὶ τίμιον ἄνθρωπον.

Τὴν γλισχρότητα ὅμως καὶ τὴν φιλαργυρίαν νὰ τὴν ἀποφεύγητε. Εἶνε πάθος ἡ φιλαργυρία καὶ πάθος μάλιστα, ὅπερ διαπαράττει τὴν οἰκογενειακὴν εἰρήνην καὶ προΐουσης τῆς ἡλικίας λαμβάνει φοβεράς διαστάσεις. Ἐπ' ἀνάγκης δὲ καθίσταται καλῶς νὰ διακρίνωμεν τὴν φιλαργυρίαν ἀπὸ τῆς εὐλογητῆς οἰκονομίας, διότι ὑπὸ τῆς ἀρετῆς ταύτης τὸ πρόσχημα καλύπτει συχνάκις τὸ μισαρόν του ἐλάττωμα ὁ φιλάργυρος.

Ἡ οἰκονομία συνίσταται εἰς τὸ νὰ ρυθμίζῃ τις τὰς δαπάνας του συμφώνως πρὸς τὰ ἔσοδά του ἀφίνων πάντοτε καὶ περισσεύματι κατὰ μέρος διὰ πᾶν ἐν τῷ βίῳ ἐνδεχόμενον. Ἡ οἰκονομία συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἀναπληρώσῃ τις διὰ τῆς ἐργασίας, τοῦ τακτικοῦ βίου καὶ τῆς λιτότητος τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν πόρων του, εἰς τὸ νὰ ὑποβάλλῃ τις τέλος ἑαυτὸν, ἂν ᾔνῃ ἀνάγκη, εἰς στερήσεις, ἵνα μὴ ὑποφέρωσιν οἱ περὶ ἑαυτὸν. Φιλαργυρία δὲ εἶνε τὸ νὰ πράττῃ τις εὐπορῶν, ὅ,τι θὰ ἔπραττεν ἂν ἦτο πέννης, τὸ νὰ στερῇται χωρὶς οὐδὲν νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὰ ἔσοδά του, νὰ στερῇται δὲ ὅχι μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ νὰ ἐπιβάλλῃ στερήσεις παντοίας καὶ εἰς τοὺς οἰκίους του, νὰ ταλαιπωρῇ αὐτοὺς καὶ νὰ τοὺς κατατρύχῃ ἀνευ λόγου καὶ ἀνευ αἰτίας χάριν μόνον τοῦ εἰδώλου, τοῦ χρήματος, ὅπερ οὕτως οὐδεμίαν πλέον ἔχει ἀξίαν καὶ εἰς οὐδὲν

ώφελει. Ὁ φιλάργυρος καὶ ὅταν ἔχη τὰ μέσα οὐδέποτε δαπανᾷ πρὸς ἀγορὰν βιβλίων, δι' ὧν καὶ αὐτὸς ἤθελεν ἀναπτύξει τὴν διανοίαν του καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἤθελον μορφωθῆν, ὁ φιλάργυρος προτιμᾷ νὰ μὴ ἴδῃ ποτὲ τοῦ θεάτρον, νὰ μὴ ἀκούσῃ ποτὲ μουσικὴν διὰ νὰ μὴ ἐξοδεύσῃ. Κλείει τὸν οἶκόν του, οὐδένα δέχεται, οὐδένα προσκαλεῖ, μένει ἔρημος καὶ ἀνευ φίλων καὶ καθίσταται ἄξιος τῶν οἰκτιρισμῶν παντὸς ἀνθρώπου σωφρονούντος.

Οὐσιωδέστατον εἶνε διὰ μίαν οἰκογένειαν τῆς μέσης τάξεως νὰ μὴ ἔχη πρὸ ὀφθαλμῶν τί κάμνουν οἱ ἄλλοι, οἵτινες ἄλλοι εἶνε πάντοτε οἱ πλουσιώτεροι, ἀλλὰ νὰ ῥυθμίζῃ καθ' ἑαυτὴν τὰ τοῦ βίου. Ὑπάρχουσιν οἰκογένειαι, αἵτινες στεροῦνται τῶν ἀναγκαίων ἀσπρορρούχων διὰ νὰ ἔχωσι τὴν εὐχαρίστησιν νὰ δίδωσι τινὰς ἐσπερίδας ἢ τινὰ γεύματα εἰς φίλους ὅπως ἀδιαφόρους καὶ πᾶν ἄλλο ἢ εἰλικρινεῖς. Σὰς συμβουλεύω νὰ πράττῃτε τὸ ἐναντίον, νὰ ἐπιζητῇτε δηλαδὴ πᾶσαν οἰκίαν ἐξωστὰν σύμφωνα πρὸς τὰ μέσα, τὰ ὅποια δύνασθε νὰ διαθέσητε, νὰ ἀποκόπῃτε δὲ ὡς λίαν βλαβερὰν πᾶσαν οἰανδήποτε περιττὴν δαπάνην. Ἡ ἀγαθὴ οἰκοδόσποινα δύναται μὲν ἐνίοτε νὰ συναθροίσῃ περὶ τὴν οἰκογενειακὴν πράπεζαν τοὺς συγγενεῖς ἢ τοὺς στενοὺς οἰκογενειακοὺς φίλους χωρὶς νὰ γίνῃται πολὺ ἐπαισθητὴ ἢ δαπάνη, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο χρειάζεται ἡ οἰκοδόσποινα νὰ ᾔνῃ ἀξία τοῦ ὀνόματος, νὰ μεριμνᾷ περὶ πάντων, νὰ ἐπιβλέπῃ τὰ πάντα καὶ ἰδίως, ὅπερ ἀναπόφευκτον, τὰ τοῦ μαγειρείου νὰ μὴ ᾔνῃ ὅπως ξένα πρὸς αὐτήν. Ἀπὸ τῶν τοιούτων δὲ εἰλικρινῶν καὶ ἐγκαρδίων συνεστιάσεων ἃς ἀποσκορακίζονται πᾶσα πολυδάπανος ματαιότης καὶ πολυτέλεια, ἃς λείπῃ ὁ λευκὸς λαιμοδέτης τοῦ ὑπηρετοῦ καὶ τὰ ἄλλα καταστρεπτικὰ ἀπομιμήματα ἀνωτέρου κοινωνικοῦ βίου.

Τὸ καλλίτερον καὶ θερμότερον δωμάτιον τοῦ οἴκου σας πρέπει νὰ ᾔνῃ τὸ τοῦ ὕπνου, αἰθουσάν δὲ ὑποδοχῆς, ἃν ἀπολύτως θέλητε νὰ ἔχητε τοιαύτην, δύνασθε νὰ καταστήσητε οἷονδήποτε ἄλλο δωμάτιον καὶ μάλιστα ἐκεῖνο, ὅπερ θὰ ᾔητο ἄχρηστον πρὸς ἄλλας οἰκογενειακὰς ἀνάγκας.

Οἰαδήποτε δὲ καὶ ἂν ᾔνῃ ἡ περιουσία σας, ὑπάρχει ἐν εἶδος πολυτελείας, τὸ ὁποῖον πᾶσα γυνὴ δύναται καὶ ὀφείλει νὰ ἐπιδιώκῃ, ἡ πολυτέλεια δὲ αὕτη, ἣν ἐννοῶ, εἶνε ἡ καθαριότης. Τὸ λιπότατον καὶ ταπεινότατον γεῦμα φαίνεται πολυτελέστατον εἰς τὸ εἶδός του, ὅταν ἀπασφράπτωσιν ἐκ τῆς λευκότητος τὸ τραπέζου μάντηλον καὶ τὰ χειρόμακτρα. Καὶ αὕτη δὲ ἡ καθαριότης δὲν πρέπει νὰ ἐπιδιώκηται πρὸς ἐπίδειξιν, ἀλλὰ δι' ἑαυτὴν καὶ καθ' ἑαυτὴν, δὲν πρέπει δηλαδὴ νὰ φαινώμεθα καθαροὶ ἐνώπιον τῶν ξένων, ἀλλὰ πράγματι νὰ εἴμεθα καθαροί.

Κατὰ δεύτερον λόγον μετὰ τὴν καθαριότητα πρέπει μία καλὴ οἰκογένεια, ὅταν δύναται, νὰ φροντίσῃ πολὺ δι' ἐκεῖνο, ὅπερ οἱ ξένοι λέγουσι *comfortable*, νὰ ἔχη δηλαδὴ ἄφθονον τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τοικοκυριό, ἐνδύματα, σκεπάσματα, σκεύη τῆς τραπέζης καὶ τὰ τοιαῦτα, ὥστε νὰ μὴ λαμβάνῃ ἀνάγκην εἰς πᾶσαν τυχούσαν περίστασιν νὰ δανείζηται παρὰ τῶν γειτόνων τὰ χρειώδη. Ἡ πράπεζα ἰδίως πρέπει νὰ ἔχη ὅ,τι χρειάζεται, νὰ ᾔνῃ καλοβαλμένη, ὡς λέγομεν, τοῦτο δὲ καθ' ἑκάστην καὶ ὅχι κατὰ ἐορτασίμους μόνον ἡμέρας ἢ ὅταν πρόκηται νὰ παρακαθίσωσι ξένοι.

Καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ δὲ τῶν σκευῶν καὶ μάλιστα τῶν ἐπιτραπέζιων πρέπει ὁ καλὸς οἰκογενειάρχης νὰ προσέχη. Νὰ μὴ δίδῃ χρήματα πρὸς ἀγορὰν πραγμάτων προστύχων καὶ ταχέως καταστρεφόμενων. Τὰ τοιαῦτα σκεύη τὸ καλλίτερον εἶνε νὰ ἀγοράζωνται, εἰ δυνατόν, ἀργυρᾷ, διότι τοιοῦτοτρόπως μένει πάντοτε ἡ ἀξία τοῦ πράγματος ἀκατάστρεπτος ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον καὶ μάλιστα εἰς τὰ μικρότερα καὶ ὀλιγώτερον χρήσιμα σκεύη πρέπει νὰ προτιμᾷται τὸ ἀλουμίνιον ἢ τι τοιοῦτον μέταλλον διαρκὲς καὶ διατηροῦν ἐσωτερικὴν τινα ἀξίαν.

Τόσα μόνον, ἀγαπητοί μου, ἡδυνήθην σήμερον νὰ σᾶς μεταδώσω, ἀντλῶν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ πολυτίμου ἀληθῶς θησαυροῦ μακρᾶς καὶ πολυχρονίου πείρας ἐν τῷ πλήρει ἀγῶνι τούτῳ βίῳ, ἐν ᾧ ἂν τις δὲν βαδίζῃ τὰ πάντα σταθμίζων καὶ περὶ τῶν πάντων φροντίζων φθάνει χωρὶς νὰ τὸ νοήσῃ εἰς ἐν σημεῖον, ἐκεῖθεν τοῦ ὁποῦ ὑφούται ἀπειλητικὸν τὸ εἰδεχθὲς φάσμα τῆς οἰκογενειακῆς καταστροφῆς. Ἄν δυνήθῃ δὲ, μὲ ὅλα τὰ γηρατεῖα καὶ τὰς φροντίδας μου, ἴσως μετὰ τινὰ χρόνον συμπληρώσω ὅσα τυχὸν δὲν ἐθίξα ἐπαρκῶς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου ἐπισολῇ.

Ἡ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΛΥΧΝΙΑ ΤΟΥ ΕΔΙΣΩΝ

Πρό τινος ὁ «Χρόνος» τοῦ Λονδίνου ἐλάμβανε παρὰ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἀνταποκριτοῦ αὐτοῦ τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα:

Φιλαδέλφεια, 28 Δεκεμβρίου.

Διημερεύσας τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐν Μενλοπάρκ μετὰ τοῦ κ. Ἐδισων, ἡδυνήθην νὰ ἐξετάσω ἐν ἀνέσει τὴν νέαν αὐτοῦ ἀνακάλυψιν εἶνε θαυμαστὴ ἡλεκτρικὴ λυχνία, ἥτις, φρονῶ, δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν διὰ φωταερίου φωτισμόν. Τὸ δι' αὐτοῦ παραγόμενον φῶς εἶνε εὐθηνότερον ἅμα καὶ προτιμότερον πάντων τῶν ἄλλων, διότι πράγματι εἶνε κανονικώτερον καὶ παράγει ἐλαχίστην θερμότητα, ὥστε ἐν τῇ χρήσει αὐτοῦ οὐδεὶς κίνδυνος πυρκαϊᾶς ὑπάρχει. Πολλὰ αὐτοῦ συσκευαὶ ἐτέθησαν ἐπίτηδες ἐν μέσῳ εὐφλέκτων ὑλῶν περὶ τὰς ἐξήκοντα δὲ

λυχνίας ἀνήθησαν τὴν ἐσπέραν τοῦ Σαββάτου, τὰς ὁποίας εἶδον καιόμενας ἐπὶ ἐπτὰ ὥρας ἐγὼ αὐτός. Δύο αὐτῶν ἐμειναν ἀνημμένοι ἐπὶ δέκα συνεχεῖς ἡμέρας, χωρὶς οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον νὰ βλαφθῇ τὸ ἔχον σχῆμα πετάλου ναστοχάρτον, ὅπερ εὐρίσκεται ἐν τῇ μικρᾷ ὑελλίνῃ σφαίρᾳ, ἐξ ἧς ἀναθρόσκει τὸ φῶς.

Τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα δύναται τις νὰ καταβιάσῃ ἢ ἀναβιάσῃ ἐπ' ἀπειρον κατ' ἀρέσκειαν, νὰ αὐξήσῃ τὴν ἔντασιν τοῦ φωτὸς ὥστε νὰ ἰσοδυναμῇ τοῦτο πρὸς τὴν λάμψιν τετρακοσίων κηρίων, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ γείνῃ ἀνάγκη ἀλλαγῆς τοῦ ναστοχάρτου ἐνὶ λόγῳ ἢ ἐφεύρεσις αὕτη εἶνε ὅ,τι ἀπλούστατον. Ὁ κ. Ἐδισων προτίθεται νὰ θέσῃ ὀκτακοσίους μυκτῆρας (bees) τοῦ φωτὸς τούτου ἐν Μενλοπάρκ, μέχρις οὗ ἡ ἐφεύρεσις αὐτοῦ δοκιμασθεῖσα γείνῃ ἀσπαστὴ, ὡς ἀρμόζει, ἐν Νέα Ὑόρκη.

Διὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος ὁ φωτισμὸς γίνεται ἰσοδύναμος πρὸς λάμψιν δεκαῖς κηρίων. Εὐκόλως δὲ δύναται τις νὰ αὐξήσῃ ἢ ἐλαττώσῃ τὸ φῶς κατ' ἀρέσκειαν ὡς καὶ νὰ κανονίσῃ τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα.

Διὰ κεντρικοῦ γνώμονος τὸ ρεῦμα τηρεῖται ὁμαλόν, ἐνῷ τὸ φωτόμετρον σημειοῖ ἀκριβῶς τὴν καταναλωθεῖσαν ποσότητα φωτὸς. Ἡ κατασκευὴ τοιαύτης λυχνίας στοιχίζει ἐν περίπου σελλίνιον, μὲ δέκα δὲ πέννας (1 φράγκον) καὶ ὀλιγώτερον ἔτι δύναται τις νὰ προμηθευθῇ ποσότητα φωτὸς ἰσοδύναμον πρὸς δέκα χιλιάδας κυβικῶν ποδῶν φωταερίου.

Καὶ ἄλλο δὲ ἀξιόλογον πλεονέκτημα κέκτηται τὸ σύστημα τοῦ Ἐδισων, τὸ νὰ παρέχῃ κινητήριον δύναμιν χρησιμωτάτην εἰς μικρὰς μηχανὰς· οὕτω λ.χ. διὰ τοιαύτης λυχνίας δύναται τις πλὴν τοῦ φωτισμοῦ νὰ κινῇ ἅμα καὶ βαπτικὴν μηχανήν. Εἶνε δὲ τὸ φῶς τοῦτο τοῦ Ἐδισων λαμπρόν, καθαρὸν, ἥπιον, κανονικόν, καὶ οὔτε κυμαίνεται οὔτε πάλλεται τὸ παράπαν.

Ἐν Μενλοπάρκ ἤδη ὁ κ. Ἐδισων παρέχει τὸ φῶς αὐτοῦ εἰς οἰκίας, γραφεῖα, καταστήματα, ὁδοὺς καὶ παντοειδῆ ἐργαστήρια. Ἐγὼ δ' αὐτός ἐδείπνησα χθὲς ἐσπέρας καὶ ἔγραψα τὸ τηλεγράφημά μου τοῦτο εἰς τὸ φῶς λυχνίας τοῦ Ἐδισων.

Ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, πρόκειται περὶ νέας ἐφευρέσεως τοῦ περιωνύμου Ἐδισων, ἣν ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς λονδινεῖας ἐφημερίδας περιγράφει ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ καὶ λεπτομερείᾳ. Ἐν τούτοις τὸ πρᾶγμα, ἅμα ἀνακινωθὲν εἰς τὸ δημόσιον, ἐθεωρήθη τοσοῦτον ἐκπληκτικὸν καὶ ἀπροσδόκητον, ὥστε πολλῶν ἐκίνησε τὴν δυσπιστίαν, θεωρούντων αὐτὸ ὡς ἓνα τῶν συνήθων ἐκείνων μύθων, οἵτινες ἐξ Ἀμερικῆς διερχόμενοι τὸν Ἀτλαντικὸν διαδίδονται ἐν Εὐρώπῃ καὶ πιστεύονται ἀνεξετάστως. Πάσας ὅμως ταύτας

τὰς ἀμφιβολίας διεσκέδασεν ἐντελῶς τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα αὐτοῦ τοῦ ἐφευρετοῦ Ἐδισων, ὅπερ προῦκάλεσεν ἡ παρισινὴ ἐφημερίς «Φιγαρό» εἰς γνώσιν τῆς ἀληθείας περὶ τῆς κοινοποιηθείσης ἐφευρέσεως.

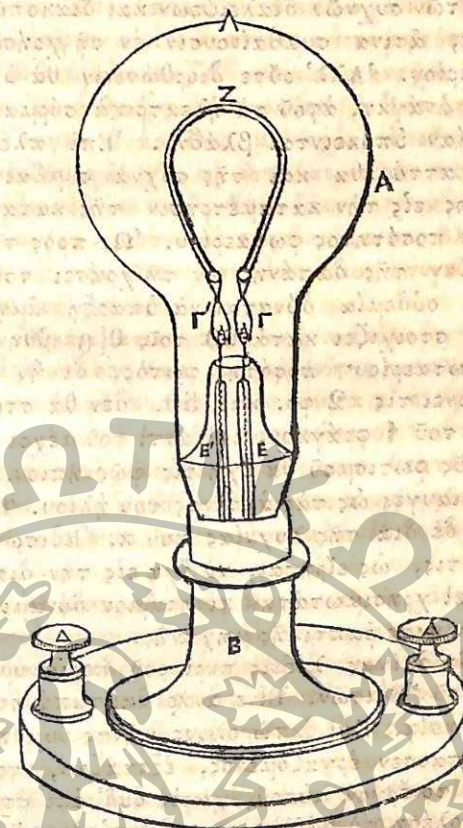
Τὸ τηλεγράφημα τοῦ Ἐδισων ἔχει οὕτως:

Μενλοπάρκ, 4 Ἰανουαρίου 1880

Τὸ ὑπὸ τοῦ «Χρόνου» δημοσιευθὲν τηλεγράφημα εἶνε ἀκριβὲς ἐν πᾶσι. Λόγῳ εὐχρηστίας καὶ εὐθηνείας ἡ ἐφεύρεσις ὑπερβαίνει πᾶσαν προσδοκίαν. Ἀπὸ δέκα ἡδὴ ἡμερῶν πᾶσαι αἱ ἐνταῦθα οἰκίαι φωτίζονται διὰ τοῦ συστήματός μου.

ΕΔΙΣΩΝ.

Τὸ πρᾶγμα οὕτω διαπιστοῦται αὐθεντικῶς. Ἡ δὲ τοῦτο ἐνεργήσασα παρισινὴ ἐφημερίς δημοσιεύει μάλιστα καὶ σχεδιάσμα ἀκριβὲς τῆς νέας λυχνίας, ὅπερ ἀντιγράφαντες δημοσιεύομεν καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα χάριν τῶν ἀναγνώστων τῆς Ἐστίας.

Τὸ ἄνω σχεδιάσμα παριστᾷ λυχνίαν τοῦ συστήματος Ἐδισων ἐκ τῶν τιθεμένων ἐπὶ τῆς τραπέζης. Τὰ συστατικὰ αὐτῆς εἶνε τὰ ἑξῆς:

Α. Ὑελλίνη σφαῖρα κενὴ ἀέρος.
Β. Ὑποστάτης τῆς λυχνίας, δι' οὗ διέρχονται τὰ σύρματα.
Ζ. Μίγμα ἀνθρακὸς συρμ. τοσιδὲς περιτυλιγμένον διὰ λευκῶν συρμάτων λευκοχρύσου (platin).

Γ. Σύρματα λευκοχρύσου φέροντα εἰς τοὺς κοιλίας ΔΔ, καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὴν παραγωγὸν μηχανήν.

Ἡ δὲ δὲν μένει πλέον ἢ νὰ γείνῃ χρῆσις τῆς

λυχνίας Ἐδισων, ὅπως τὸ κοινὸν κρίνῃ περὶ τῆς ἀξίας τῆς νέας ταύτης ἐφευρέσεως. Ἀλλ' ἐκ προοιμίων δύναται τις εἰπεῖν, κρίνων ἐκ τῶν γραφομένων περὶ αὐτῆς, ὅτι ἔχει πολλὰ πλεονεκτήματα.

Καὶ πρῶτον ἡ λυχνία τοῦ κ. Ἐδισων δὲν παράγει καθόλου θερμότητα: δύναται τις νὰ θέσῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς σφαίρας, ἥτις περικλείει τὴν φλόγα, χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ τὴν παραμικρὰν καύσιν· ἐπομένως ἡ πνιγνὴ ἐκείνη ἀτμοσφαῖρα ἡ ἐκ τῆς θερμότητος τοῦ φωταερίου παραγομένη ἐκλείπει τοῦ λοιποῦ ἐντελῶς διὰ τῆς χρήσεως τοῦ νέου φωτός ἐκ παντὸς καταστήματος ἡ γραφείου. Τοῦτο δὲ καὶ μόνον δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς πραγματικὴ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα ὑπηρεσία.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς ὑπερμέτρου καὶ πνιγνῆς θερμότητος τοῦ φωταερίου, διὰ τῆς χρήσεως τοῦ νέου φωτός ἀπαλλασσόμεθα ἅμα καὶ τῶν ἐκρήξεων, τῶν συχνῶν διαλείψεων καὶ διακοπῶν τοῦ φωτός, ἅτινα συμβαίνουν ἐν τῇ χρήσει τοῦ φωταερίου. Ἀλλ' οὕτε διορθώσεων θὰ ὑπάρχῃ πλέον ἀνάγκη, ἀφοῦ τὰ ἠλεκτρικὰ σύρματα εἰς οὐδεμίαν ὑπόκεινται βλάβῃ. Ἐπὶ πλέον δὲ ἀπαλλαττόμεθα καὶ τῆς συχνῆς συμβαινούσης ἀπάτης εἰς τὴν καταμέτρησιν τῆς καταναλωθείσης ποσότητος φωταερίου. Ὡς πρὸς τὴν οἰκονομίαν τῆς δαπάνης ἐν τῇ χρήσει τοῦ νέου φωτός οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφισβήτησις· στοιχίζει κατὰ 60 τοῖς 0[0] εὐθιγότερα τοῦ φωταερίου· ποσότης φωτός, δι' ἣν τῶρα πληρώνει τις 2 φρ. καὶ 50, δὲν θὰ στοιχίζῃ πλέον τοῦ 1 φράγκου, καὶ ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε ἀτελοῦς φωτισμοῦ θὰ ἔχῃ τις φῶς ἥπιον, λευκόν, διαυγὲς ὡς τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου. Τελειοταῖον δὲ διὰ τῆς λυχνίας τοῦ κ. Ἐδισων δύναται τις, ὡς εἴρηται, νὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν του καὶ χρησιμωτάτην κινητήριον δύναμιν εἰς κίνησιν μιᾶς ῥαπτικῆς μηχανῆς.

Ἡδὴ ὀλίγας λέξεις περὶ τοῦ περιωνύμου ἐφευρετοῦ Ἐδισων. Εἶνε ἀνὴρ ἀκαταπόνητος ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Ἐπὶ ὅκτω ὅλους μῆνας νυκθήμερὸν δὲν ἔπαυσεν ἐργαζόμενος, ἐξετάζων, τελειοποιῶν τὸ ἔργον αὐτοῦ, χωρὶς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ ἀπολέσῃ τὸ θάρος του· δι' αὐτὸν πᾶν παρυσιαζόμενον κώλυμα ἦτο ἀφορμὴ εἰς ἐπὶ ῥώσιν τοῦ ζήλου, τῆς ἐργασίας, τῶν μελετῶν του, μέχρις οὗ τὰ πάντα ὑπερνικήσας ἐφθασεν εἰς τὸ ποθητὸν τέρμα.

Ἀληθῶς σπάνιον φαινόμενον εἶνε ὁ ἀκάματος οὗτος ἄνθρωπος! ὅταν μάλιστα ἀναλογισθῇ τις ὅτι ἡ πρώτη αὐτοῦ παιδείσις ὑπῆρξεν ὅλως ἡμελημένη, καὶ ὅτι μόνον διὰ τῆς ὄντως ἀπιστεῦτου ἠθικῆς καὶ φυσικῆς ἰσχύος τοῦ χαρακτῆρός του ἐφθασεν εἰς τὸ σημεῖον ἐνθα εὐρίσκεται. Μικρὰν περὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ ιδέαν παρέχει ἡ ἀκόλουθος διήγησις ἐνὸς τῶν φίλων αὐτοῦ τοῦ διαστήματος ἀνδρός.

Πρὸ ἐνὸς περίπου μηνὸς ἐδείπνει οὗτος ἐν Μενλοπάρκ μετὰ τοῦ ἐφευρετοῦ, ὅστις εἶχε τὴν ἥθος μελαγχολικὸν καὶ ἐφαίνετο καταβεβλημένος. Ἡτὸ δὲ ἡμέρα Σαββάτου.

— Τί ἔχει λοιπὸν; ἠρώτησεν ὁ φίλος ἀπεινόμενος πρὸς τὴν κυρίαν Ἐδισων.

— ὦ! τίποτε, ἀπεκρίθη, εἶνε μόνον ὀλίγον κουρασμένος. Ἀπὸ τῆς Τετάρτης δὲν ἐπέσεν εἰς τὴν κλίνην, ἀλλ' ἔμεινεν ἀδιαλείπτως ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ, χωρὶς οὐδὲ στιγμὴν νὰ ἐξέλθῃ αὐτοῦ· οἱ δὲ κατὰ διαδοχὴν μετ' αὐτοῦ ἐργαζόμενοι βοηθοὶ μὲ ἐδεθαίωσαν, ὅτι καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα δὲν ἐκοιμήθη ἢ μόνον τέσσαρας ὥρας ἀκούμβων εἰς τὴν γωνίαν τραπέζης τινός.

Κατὰ τὴν «Ἐφ. τῶν Συζητήσεων» ὁ κ. Ἐδισων μελετᾷ νὰ ἰδρύσῃ ἐν ἐκάστη συνοικίᾳ κεντρικοὺς σταθμοὺς ἔχοντας ἰσχυροὺς μοχλοὺς, κινουντάς ὁλόκληρον σείραν μικρῶν ἠλεκτρογόνων, οὓς εὐρίσκει προτιμητέους τῶν μεγάλων. Οὕτω τὸ ἠλεκτρικὸν ρεύστων θέλει διανεμεσθαι διὰ τῶν συρμάτων εἰς ἀπάσας τὰς οἰκίας, τὰς κατοχοῦσας ζώνην ἐκ 1,200 μέτρων περίπου. Τὸ φῶς θὰ πωλῇται κατὰ μυκτῆρας, ὅπως καὶ τὸ φωταερίον. Ἐν ἡμέρᾳ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὁ παράγόμενος ἠλεκτρισμὸς ὡς κινητήριος δύναμις δι' οἰκιακὰς ἐργασίας. Ὅπως δὲ ποτε, κρίνων τις ἐκ τοῦ παρόντος καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος, ἄγεται νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ ἐπινόησις τοῦ κ. Ἐδισων θέλει φέρῃ πλήρη μεταβολὴν εἰς τὸν συνήθη φωτισμὸν, μάλιστα δὲ εἰς τὴν παραγωγὴν νέας κινητηρίου δυνάμεως.

Ἐν διαστήματι ὀλίγων ἡμερῶν αἱ μετοχαὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἐδισων συστηθείσης εταιρίας ἀνῆλθον εἰς εἰκοσακισχίλια φράγκα, αἱ δὲ μετοχαὶ τῶν εταιριῶν τοῦ φωταερίου ὑπετιμήθησαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ κατὰ 30—50 φράγκα.

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

— Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Γερμανίας ἐν ἔτει 1865 συνεποσοῦτο εἰς 775,000,000 φράγκων, σήμερον δὲ ἀναβαίνει εἰς 1,650,000,000.

— Οἱ μέγιστοι τῶν προϋπολογισμῶν εἶνε ὁ γαλλικὸς (2,979,000,000) καὶ ὁ ῥωσικὸς (2,675,000,000).

— Οὐδὲν ὑπάρχει κράτος εὐρωπαϊκόν, μὴ αὐξήσας τὰς δαπάνας του ἀπὸ τοῦ 1865· τὸ σύνολον ἀπασῶν ὑβῆθη ἀπὸ 9,950,000,000 εἰς 14,625,000,000. Τὸ 1865 Ῥωσσία καὶ Γερμανία ἐδαπάνων τὰ ἡμίσεια.

— Τὰ ἐθνικὰ δάνεια τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν (πλὴν τοῦ ὀλλανδικοῦ καὶ τοῦ ἀγγλικοῦ) καταπληκτικῶς ὑβῆθησαν. Τὸ ῥωσικὸν ἀπὸ 5,200,000,000 φράγκων ἀνῆλθεν εἰς 15,000,000,000.

— Ἐν διαστήματι τεσσαρων καὶ ἡμιτετῶν

τὸ σύνολον τῶν εὐρωπαϊκῶν δανείων ἀπὸ 65, 650,000,000 ἀνέβη εἰς 108,100,000,000. Ὅστις δυνήθη ν' ἀνεύρῃ πόρους πρὸς ἐξόφλησιν τούτων, θὰ συνανεύρῃ τὸν φιλοσοφικὸν λίθον καὶ τὸν τετραγωνισμὸν τοῦ κύκλου.

— Ὅλη ἡ Εὐρώπη δαπανᾷ εἰς στρατιωτικὰ ἀναλώματα 14,625,000,000 φρ., ἐξ ὧν τὰ 4,000,000,000 εἰς διατήρησιν μονίμων στρατῶν. Τῷ 1865 ἐδαπάνη μόνον 9,950,000,000, ἐξ ὧν 2,925,000,000 εἰς στρατοὺς μονίμους. Ἡ Γερμανία ἀπὸ 250 ἑκατομ. ἐπῆδησεν εἰς 525· ἡ Γαλλία ἀπὸ 425 ἑκατομ. ἐπῆδησεν εἰς 675· ἡ Ῥωσσία ἀπὸ 550 εἰς 900 ἑκατομμύρια!

Γινώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

389.

Δὲν ὑποφέρομεν τὴν τῶν ἄλλων ματαιότητά, διότι αὕτη καθάπτεται τῆς ἡμετέρας.

390.

Εὐκολώτερον πᾶ συμφέροντα αὐτοῦ ἢ τὰς ὀρέξεις αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος ἀποπτύει.

391.

Οὐδεὶς νομίζει τὴν τύχην τοσοῦτον τυφλὴν, ὅσον οἱ μὴ πῶ ὑπ' αὐτῆς εὐεργετηθέντες.

392.

Πρέπει νὰ διέπῃ ὁ ἄνθρωπος τὰ τῆς τύχης αὐτοῦ καθὼς τὰ τῆς υγιείας αὐτοῦ. Ὁ εὐτυχὴς χαιρέτω, ὁ δὲ δυστυχὴς ἅς ἔχῃ ὑπομονήν. Ἐξαιρουμένης δὲ τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης, τῶν ἡρωϊκῶν φαρμάκων ἅς φεύγῃ μακράν.

393.

Ἐνίοτε τὸ δημοτικὸν ἥθος ἐκλείπει ἐν τῷ στρατῷ ἐν βασιλικῇ αὐλῇ οὐδέποτε.

394.

Ἐπάρχει ἄνθρωπος πολυτροπώτερος ἄλλου, ἀλλὰ πλεῖον ἀπάντων οὐδεὶς.

395.

Ἐνίοτε ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἥττον δυστυχῆς, ὑπὸ τοῦ ἀγαπωμένου προσώπου ἐξαπατώμενος, δυστυχέστερος δὲ, ἀπολυτρούμενος τῆς πλάνης.

396.

Ἡ γυνὴ στέργει ἐπὶ μακρὸν τὸν πρῶτον αὐτῆς ἐραστὴν, ἐν ὅσῳ δὲν εὐρίσκει δεύτερον.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐν τῇ ἐμπορικῇ λέσχῃ.

— Λοιπὸν τί ἀπεφάσεις νὰ κάμῃς τὸν υἱόν σου; Ποῖον στάδιον τῷ ἐτοιμάσεις; Ποία εἶνε ἡ κλίσις του;

— Ἀγαπᾷ πολὺ τὰ ταξείδια.

— Κάμε τον τότε ταμίαν.

— Τί τὰ θέλετε, ἔλεγε κυρία τις ἐν τινι συναναρσοφῇ, ἀπὸ τοῦδε δύναμαι νὰ εἶπω ὅτι δὲν ἔχω πλέον μαλλιά, τὰ ἔχασα σχεδὸν ὅλα.

— Ὅχι δὲ, μαμὰ, ὑπέλαθεν ἡ ὁπωσοῦν ἀνάγωγος μικρὰ θυγάτηρ της, δὲν ἐνθυμεῖσαι χθὲς βράδυ ὅτι τὰ ἔβαλες εἰς τὸ συρτάρι σου;

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Οἱ ἐπαναστᾶται ὁμοιάζουσι πολὺ μὲ τοὺς καταβρέκτας τῶν δημοσίων δρόμων, οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ κάμουν πηλὸν ὅταν ᾔνε ἡλιος, ἀλλὰ δὲν δύνανται ὅμως νὰ κάμουν καὶ ἡλιον, ὅταν ὑπάρχῃ πηλὸς (Α. Dumas fils).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Αὐτῆς Μέλαινα Μεγαλειότης, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀβυσσινίας ἀπηγόρευεν αὐστηρότατα τὴν χρῆσιν τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ ταμβακίου. Πλούσιος εὐπατρίδης, ἐὰν φωραθῇ καπνίζων ἢ ταμβακίζων, ἐξωνεῖται τοὺς κινδύνους διὰ προσφορᾶς ἀργυρίου ἢ παχείας ἡμιόνου· οἱ πτωχότεροι τοῦναντίον ἀποκόπτονται τὸ κάτω χεῖλος. Τὸ βασιλικὸν ψήφισμα εἶνε ἀνανέωσις ἀπαγορεύσεως, ἣν τῷ 1869 ἐξέδωκεν Ἀβυσσινίος μοναχὸς ἐν Ἀζούμ. «Ἐν ἡ ἡμέρᾳ ἐσταυροῦτο ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς (ἔλεγεν ὁ ἀστείος μοναχὸς) ἀπεξηράνθησαν ἅπασαι τῆς γῆς αἱ βοτάναι, πλὴν τῆς διαβολικῆς, τοῦ καπνοῦ, ἥτις ἔμεινε χλοερὰ. Οἱ καπνίζοντες λοιπὸν καὶ ταμβακίζοντες βλασφημοῦσιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἶνε ἄξιοι ἐπιγείου καὶ αἰωνίου κολάσεως».

Ἀμερικανικὴ τις ἐταιρία ἀνέλαβε νὰ φωτίξῃ διὰ νυκτὸς τοὺς καταβρέκτας τοῦ Νιαγάρα δι' ἠλεκτρικοῦ φωτός. Τὸ θέαμα εἶνε ὅτι δύναται τις νὰ φαντασθῇ μαγικώτερον καὶ ἐλκύει καθ' ἐκάστην χιλιάδας περιέργων θεατῶν. Οἱ καταβρέκται, προσλαμβάνοντες πορφυροῦν χρῶμα, ὁμοιάζουσι πρὸς ποταμὸν ἐκ φλεγούσης λάβας.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλίας, ὅστις μετέφρασε πρὸ τίνος εἰς τὴν πορτογαλικὴν γλῶσσαν τὸν «Ἀμλέτον» τοῦ Σαίξπηρ, ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως μετάφρασιν τοῦ «Ἐμπορίου τῆς Βενετίας», πωλουμένην ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῆς Πορτογαλίας.

Ὅπως ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ῥωσσίας, εἰς ἄκρον ἐξησθενημένη, δυνήθη νὰ ἐπιχειρήσῃ ἀκινδύνως τὸ ἀπὸ Κάννης μέχρι Πετρούπολεως ταξείδιον, ἐλήφθησαν ἐκτακτὰ προφυλακτικὰ μέτρα. Αἱ τροχιαὶ τοῦ σιδηροδρόμου παρετάθησαν ἄχρι τῆς θύρας τῆς ἐπαύλεως, ἐν ἡ κατῳκεῖται, ἄχρι δὲ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀμαξοστοιχίας μετηνέχθη ἐπὶ ἀναπαυτικώτατου φορείου, ὅπερ ἐκοιμήθη ἐπίτηδες ἐκ Παρισίων. Ὁ κοιτῶν τῆς αὐτοκρατορίας εἶχε διασκευασθῇ πρὸ ἡμερῶν συμβουλῇ τῶν ἰατρῶν. Ἐν ἐκάστη ἀμάξῃ ὑπῆρχον ἀεραντλία ἐπιτρέπουσαι νὰ εἰσάγῃται κατὰ βούλησιν ψυχρὸς ἢ θερμὸς ἀήρ.

Ἀπὸ τῆς οἰκονομικῆς καταστροφῆς τοῦ βιενναίου χρηματιστηρίου καὶ τῆς ἐπελού-

σης κρίσεως ἐν τῇ ἐγγυφίῳ βιομηχανία καὶ τῷ ἐμπορίῳ, αἱ κατ' ἐν αὐτὸν αὐτοχειρίαι τοσοῦτον ἐπληθύνθησαν ἐν μόνῃ τῇ πρωτεύουσῃ Βιέννῃ, ὥστε τὸ 1877 ἀνέβησαν εἰς 314. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διεπράχθησαν 297 αὐτοχειρίαι, ἤτοι 251 ἀνδρῶν καὶ 46 γυναικῶν. Πολλὰ τούτων προήλθον ἐκ χρεωκοπιῶν, ἀποβολῆς περιουσίας, ἐσχάτης πενίας καὶ παντελοῦς ἀργίας, πλείσται τοῦναντίον ἐκ δυστυχούς ἔρωτος καὶ ὀλίγισται ἐκ νοσημάτων ἀνηκέστων. Ἡ ἡλικία τῶν αὐτοχειρῶν ἦτο κατὰ μέσον ὄρον 40-50· εἰς τῶν δυστυχῶν ἦγε τὸ 82 ἔτος, ἕτερος τὸ 79, τέσσαρες τὸ 75 καὶ 14 τὸ 60-70. Ἐθανάτωσε δὲ ἑαυτὸν καὶ παῖς πρὶν διανύσῃ τὸ 14 ἔτος. Ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθ. πάλιν 121 ἀπέθανον τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον, 52 ἔπεσον εἰς τὸν Δούναβιν, 48 ἔλαβον δηλητηρίον, 46 κατέστρεψαν τὸν βίον διὰ ρεβόλβερ, 47 ἤνοιξαν τὰς ἑαυτῶν φλέβας, 12 ἐξέριψαν ἐαυτοὺς ἐκ παραθύρων ἢ στεγῶν, εἰς δὲ ἀφῆκε νὰ διέλθῃ ἐπὶ τοῦ τραχήλου του ἡ σιδηροδρομικὴ ὀλκῆ. Αἱ πλείσται αὐτοχειρίαι συνέβησαν μὴνὶ Ματίῳ καὶ Ἰουνίῳ, αἱ ὀλίγισται Σεπτεμβρίῳ.

Τὴν μέλαιναν κόμην εὕρισκεί τις ἐν γένει παρὰ τοῖς πλείστοις τῆς ὑψηλῆς λαοῖς, παρὰ τοῖς Ἑσκιμώοις τοῦ ἄκρου βορρᾶ καὶ τοῖς Νέγροις τῆς ἡλιοκαύστου Ἀφρικῆς, τὴν δὲ ξανθὴν μόνον παρὰ Γερμανοῖς, Σλάβοις, Κέλταις καὶ τοῖς φιννῶν Μογγόλοις. Πανταχοῦ σπάνιοι εἶνε οἱ ἐρυθρότριχες. Κατὰ τὰς στατιστικὰς ἐκθέσεις τοῦ 1876, ἐν Σαξωνίᾳ εἰς ἐρυθρότριχας ἀντεστοίχει πρὸς 300 ξανθότριχας καὶ 150 μελανότριχας. Ἐνεκὰ τῆς σπανιότητος ταύτης ἀνέκαθεν καὶ ἀπανταχοῦ ὁ λαὸς ὑπέλαβε τὴν ἐρυθρὰν κόμην στίγμα, ὑπ' αὐτῆς τῆς φύσεως ἐγγαχαχθὲν εἰς ἀνθρώπους τὸν χαρακτῆρα πονηροῦς. Κατὰ τὸ 1000 ἀπὸ Χριστοῦ ἔτος ἐν λατινικῷ ἄσματι ἀνεγινώσκετο παραίνεσις «μὴδέποτε ποιήσης σεαυτῷ ἐρυθρότριχα φίλον». Διὰ τοῦτον τὸν λόγον καὶ ὁ προδότης Ἰούδας ἐγράφετο κατὰ τὸν μεσαιῶνα ἔχων ἐρυθρὰν κόμην τε καὶ πώγωνα. Ὅτι δὲ ἡ δεισιδαιμονία αὕτη περιεσώθη ἕως τῆς σήμερον ἐν Γερμανίᾳ, Γαλλίᾳ, Ἰταλίᾳ καὶ ἄλλαις χώραις πεπολιτισμέναις, μαρτυρεῖ κοινὴ τις παροιμία λέγουσα «ἐν γῇ ἀγαθῇ σπανιώτατα φύονται ξύλα κλέθρας καὶ τρίχες ἐρυθραί».

Ἡ διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης» προσήνεγκεν ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ λιμοῦ κατατρυχομένων Ἰρλανδῶν 100,000 δολλάρια.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ναυπηγεῖται σκάφος σιδηροῦν, ὅπερ, μετὰ τὸν «Μέγαν Ἀνατολικόν», ἔσται τὸ μέγιστον τῶν ἐν τῇ ὑψηλῇ ἀτμοκινήτων. Καλεῖται «ἡ πόλις Ῥώμη» καὶ θὰ διαπλέῃ τὸν Ἀτλαντικόν. Θὰ ἔχῃ χωρητικότητα 8300 τόνων, μηχανὴν δυνάμεως ἵππων 8500, τρεῖς καπνοδόχους καὶ τέσσαρας ἱστούς· θὰ δια-

νύῃ 16—17 μίλια τῆς ὥρας καὶ θὰ φωτίζηται δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός.

Ἐκ Ῥώμης ἀγγέλλεται, ὅτι ὁ ἱεράρχης Βανουζέλης ἀπέρχεται εἰς Κωνσταντινούπολιν παπικὸς ἐξαρχος. Εἶνε δὲ οὗτος ὁ πρῶτος τοῦ Πάπα ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Πύλῃ, διότι τέως οἱ Σουλτάνοι οὐδαμῶς ἠνείχοντο ἐν τῇ αὐτῇ των πληρεξούσιον τοῦ Τοποτηρητοῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἐπὶ τοῦ πάππου τοῦ νῦν Σουλτάνου Μαχμουὺ ἀπηγορεύετο αὐστηρῶς τοῖς Ὀθωμανοῖς ὑπαλλήλοις νὰ μνημονεύσιν ἐν τοῖς δημοσίοις ἐγγράφοις τοῦ παπικοῦ ἀξιωματοῦ ἢ αὐτοῦ τοῦ Πάπα. Ἐκάλουν δὲ τὸν Πάπαν «ἐρυθρὸν ἀλέκτορα», διότι μέγας ἀλέκτωρ ἵσταται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀγ. Πέτρου ἐν Ῥώμῃ. Ὁ αὐτὸς Μαχμουὺ ἦτο ὁ τελευταῖος τῶν Σουλτάνων, οἵτινες ἐν τῇ στέφει των συνειθίζον νὰ λέγωσι τῷ Σεῖχουλισλάμῃ «καλὴν ἐντάμωσιν παρὰ τῷ ἐρυθρῷ ἀλέκτορι ἐν Ῥώμῃ», ὑποδηλοῦντες, ὅτι παντὶ τρόπῳ θὰ ἐφιλοτιμούντο νὰ γείνωσι κύριοι τῆς Ῥώμης.

Προσεχῶς ἐκδίδονται ἐν Πετροπόλει, δαπάναις τῆς κυβερνήσεως, αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Μεγάλου Πέτρου συλλεγεῖσαι μετ' ἐπιμελείας ὑπὸ ἐπιτροπῆς, ἣν διώρισεν ἐν ἔτει 1872 ὁ ἐννεσὺς Τσάρος. Ἡ συλλογὴ θ' ἀποτελέσῃ ὀγκώδη τὸν μὲν ἐξ 115 τυπογραφικῶν φύλλων, θὰ ἐκτυπωθῇ δὲ μετ' ἄκρας πολυτελείας. Διακόσια ἀντίτυπα θ' ἀποσταλῶσιν ὡς δῶρον εἰς τὰς διαφόρους βασιλικὰς οἰκογενείας τῆς Εὐρώπης.

Σημειοῦμεν ὅδε τὰ κολοσσιαῖα ὑψώματα ἄτινα βαθυρὴν ὑπερέβη ἡ ἀτμοκίνητος μηχανὴ ἢ κατ' ἀρχὰς μόλις δυνήθεσσα νὰ κινῆται ἐπὶ ὀμαλῶν πεδίων. Οἱ σιδηροδρομικοὶ σταθμοὶ τοῦ Σέμμεριγκ ἐν Αὐστρίᾳ κεῖνται 890 μέτρα ὑπὲρ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος· οἱ τοῦ Καυκάσου 975· οἱ τῆς σύριγγος Γότχαρντ 1154· οἱ τοῦ Μὸν Σενί 1295 καὶ οἱ τοῦ Βρέννερ 1367 καὶ ταῦτα μὲν ἐν Εὐρώπῃ. Καταπληκτικώτεροι εἶνε οἱ τέσσαρες μεγάλοι τῆς Ἀμερικῆς σιδηροδρομοί, ὁ North Pacific ἀναβαίνων 1652 μέτρα ὑπὲρ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος, ὁ Central Pacific 2140, ὁ Union Pacific 2513 καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἀνδεων 4769. Ἡ μεγίστη τῶν ἀτμομηχανῶν, πρὸς ὑπέρβασιν τῶν ὑψίστων ὀρέων ἐν τῇ Ἀμερικῇ, ἔχει βάρος 1180 ἑκατολίτρων· ὁ λέβης αὐτῆς ἔχει μῆκος ἑνδεκα ποδῶν καὶ 213 σωλῆνας· οἱ κύλινδροι ἔχουσι διάμετρον 20 δακτύλων, οἱ δὲ ὀκτὼ τροχοὶ διάμετρον 42 δακτύλων.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Μὴ φιλονείκει ποτὲ, διότι δὲν θὰ μεταπεισθῇ κανένα. Αἱ γνώμαι εἶνε καθὼς τὰ καρφία. Ὅσα μᾶλλον τὰ προσβάλλης, τόσῳ βαθύτερα χῶνονται.

ΑΘΗΝΑΙ—ΤΥΠΟΤΕ ΚΟΡΙΝΘΗΣ, ΟΔΟΣ ΜΙΑΤΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΝΙΚΙΟΥ.